

ΔΙΔΑΧΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟ ΑΓΙΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΓΑΒΡΙΗΛ ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΛΧΑΖΙ ΤΖΙΝΟΡΙΑ:

«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ».
(1929-1995)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: NANA ΜΕΡΚΒΙΛΑΤΖΕ
ΑΘΗΝΑ 2013

Επιλογή αποσπασμάτων, αρίθμηση και σχόλια: **Λεόντιος Μοναχός Δ.**
Οι αριθμοί των σελίδων του βιβλίου έχουν τεθεί μέσα σε παρενθέσεις, με κοκ.
χρώμα.

Α. ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

A.1. Ο Γέροντας εμφανιζόταν και σ' αυτούς που βρίσκονταν πολύ μακριά και τους βοηθούσε, ενώ σε άλλους εμφανιζόταν στο όνειρό τους κι έτσι τους έσωζε. Μια νέα γυναίκα, που ήταν άστεγη, έμενε σ' έναν εγκαταλειμμένο χώρο, δίπλα στην είσοδο του νεκροταφείου. Κάποια μέρα ληστές της έσπασαν την πόρτα. Τρομοκρατημένη, άρχιζε να φωνάζει καλώντας σε βοήθεια τον π. Γαβριήλ. Και πράγματι εμφανίστηκε μπροστά τους ο Γέροντας κρατώντας ένα μαδέρι. Οι ληστές φοβήθηκαν κι έφυγαν τρέχοντας, ενώ ο Γέροντας αμέσως εξαφανίστηκε! (128)

A.2. Ένα φίδι δάγκωσε μια μοναχή του Σαμτάβρο. Αμέσως έτρεξε στον πατέρα Γαβριήλ, ο οποίος τότε ήταν βαριά άρρωστος. Εκείνος τότε μισσοσηκώθηκε από το κρεβάτι, σταύρωσε την πληγή, τη ράντισε με αγιασμό και την καθυσύχασε:

- Μη φοβάσαι. Πήγαινε να σε δει κι ο γιατρός.

Η μοναχή ηρέμησε. Ο π. Γαβριήλ παρακάλεσε και τη μον. Παρασκευή να τη συνοδέψει στην κλινική. Οι γιατροί ανησύχησαν, γιατί δεν είχαν το αντίδοτο για το δηλητήριο και της είπαν να καθίσει για να δουν αν θα πρηστεί το πόδι. Περνούσε η ώρα και δεν διαπίστωναν καμιά αλλαγή. Ο π. Γαβριήλ γλίτωσε τη μοναχή από βέβαιο θάνατο. Μάλιστα όποτε κάποιος φοβόταν για κάτι, ο Γέροντας του έλεγε χαρακτηριστικά:

- Τότε γιατί έχεις τον π. Γαβριήλ; (137)

Β. ΔΙΔΑΧΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

B.1. - Πού να είναι τώρα ο Νοστράδαμος, που προφήτευε το μέλλον του κόσμου; τον ρώτησα μια μέρα.

- Ο Νοστράδαμος μαζί με τον Ιούδα κάθονται σε «κελί φυλακής». (137)

B.2. Ο άγιος γέροντας Γαβριήλ εμπόδιζε την έλευση του Αντιχρίστου.

Βαριά άρρωστος ο Γέροντας σηκωνόταν από αγάπη, πιέζοντας τον εαυτό του, και καθόταν έξω στο κελί.

- Ακόμη δεν με παίρνει ο Κύριος, έλεγε.

Παρατηρούσε πολύ προσεκτικά τους ανθρώπους. Μερικούς τους ευλογούσε. Σε άλλους αποκάλυπτε. Σε όλους όμως δίδασκε την αγάπη. Όλα τα άλλα ήταν γι' αυτόν ασήμαντα. Στους νέους έδινε ιδιαίτερη προσοχή. Μετρούσε την υπομονή και την ταπείνωσή τους. Παρακαλούσε τον Κύριο γι' αυτούς, τους αγκάλιαζε και τους ευλογούσε, ενώ ταυτόχρονα υπέφερε από απίστευτους πόνους.

Μια μέρα του έκαναν δώρο μια μεγάλη εικόνα της Παναγίας, την οποία είχαν φέρει από το Άγιον Όρος. Χάρηκε πολύ:

- **Η Παναγία δεν πηγαίνει έτσι, χωρίς λόγο, σε κανέναν.** Και πρόσθεσε στο τέλος:

- Εγώ φεύγω!

- Πώς, π. Γαβριήλ, δεν θα σας δούμε να λειτουργείτε; τον ρώτησαν ανήσυχοι.

- Όχι. Φεύγω για να βάλω στο τραπέζι του Θεού την αγάπη σας. Φεύγω παίρνοντας μαζί μου την αγάπη σας.

Ύστερα, μας κοίταξε με μάτια ορθάνοιχτα και άρχισε πάλι τις σαλότητες.

- Δεν πρέπει να μείνω. **Πιστέψτε με, αν δεν φύγω, ο Αντίχριστος δεν μπορεί να έρθει. Εγώ πρέπει να φύγω για να έρθει εκείνος.** (βλ. Β Θεσ. 2:6-8). Καταλάβετε με. Πρέπει να πληρωθεί η Αγία Γραφή. Το Ευαγγέλιο το γράφει. **Αυτός** (που εμποδίζει τον Αντίχριστο) **είμαι εγώ!** (183-4)

B.3. - Έζησα περίεργα γεγονότα. Δεν ξέρω πώς, με το σώμα ή με το πνεύμα, ήμουν ανεβασμένος στον ένατο ουρανό. **Ο θρόνος του Κυρίου βρίσκεται στον ένατο ουρανό.** Ήμουν και στην Κόλαση! Δεν με πιστεύετε; Και μας έδειξε κάτω στη γη.

- Εκεί κάτω οι άνθρωποι βασανίζονται. Κι εγώ πώς μπορώ να χαίρομαι; (213)

B.4. Ο Κύριος επιτρέπει την πτώση στην αμαρτία. Έτσι φανερώνεται η ευσπλαχνία του Θεού. Όμως, όλοι μπορούν να μετανοήσουν κάποτε στο χρόνο που μεσολαβεί μέχρι το τέλος της ζωής τους. Ο χρόνος είναι το μεγάλο έλεος του Θεού. Στη διάρκειά του ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί, αλλά μπορεί και να καταστραφεί. Ο άνθρωπος πρέπει ασταμάτητα να επιδιώκει να πλησιάζει τον Θεό. Τότε ο Κύριος θα τον ελεήσει και θα του δώσει όλα όσα του χρειάζονται.

Ο άνθρωπος μια φορά έρχεται στον κόσμο και μια φορά του δίνεται η ευκαιρία να σωθεί. Καμιά μετεμψύχωση δεν υπάρχει. Επιδίωξή σας (πρέπει να) είναι το να γίνετε παιδιά του Θεού. Κάθε βαπτισμένος μπορεί να ονομάζεται παιδί του Θεού. Με την εφαρμογή του Ευαγγελίου και τον ασκητικό του βίο, που θα τον οδηγήσουν στη Βασιλεία των Ουρανών, ο άνθρωπος γίνεται παιδί του Θεού.

Οι απόγονοι του Κάιν θεωρούνται (και αυτοί) παιδιά του Αδάμ. **Όμως οι απόγονοι του Σηθ είναι παιδιά του Θεού.** Δηλαδή τα παιδιά του Θεού δεν είναι τα σαρκικά παιδιά, αλλά τα (υπάκοα) παιδιά της Διαθήκης. Με αυτό ξεχωρίζουν τα παιδιά του Θεού από τα παιδιά του Πονηρού. Όποιος δεν κάνει καλό δεν είναι από τον Θεό, όπως κι εκείνος που δεν αγαπάει τον αδελφό του. Εμείς όμως, αδελφια μου, περιμένουμε την υιοθεσία και την εξαγορά μας από τον Κύριο. (207-8)

B.5. Ο π. Γαβριήλ δεν ξεχώριζε ποτέ κανέναν. Τους αγαπούσε όλους και πάντα ήταν έτοιμος να δώσει και τη ζωή του για τον καθένα. Δεν έτρωγε ούτε έπινε νερό όση ώρα συνομιλούσε με κάποιον που είχε προστρέξει σε εκείνον ζητώντας τη βοήθειά του.

- Έστω και μόνο έναν άνθρωπο να μισείς, τότε είσαι μακριά από τη Βασιλεία των Ουρανών. Να τους αγαπάτε όλους για να την κερδίσετε. Η αγάπη είναι μητέρα όλων των αρετών, μας έλεγε συχνά.

Είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς την ανεξάντλητη καλοσύνη και χάρη του π. Γαβριήλ:
- Μακάρι όλοι να αξιωθούν της σωτηρίας και να μη κριθούν άξιοι τιμωρίας, παρακαλούσε με δάκρυα τον Δημιουργό. (208)

B.6. - Ποιοι θα σωθούν; ρώτησε κάποιος διάκος.

- «Και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά Μου. Ο δε υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Μαρκ. 13:13). **Ιδού ο Θεός!** Ισχυρός και μέγας, για τον οποίο δεν γνωρίζουμε ούτε την αρχή ούτε το τέλος Του. Η σοφία Του είναι ανεξερεύννητη και η καλοσύνη Του κρυφή. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. **Ο Κάιν πάντα σκοτώνει τον Άβελ και ο δρόμος του τελευταίου κατευθύνεται προς την ευλογημένη αιωνιότητα.** (209)

B.7. Ο π. Γαβριήλ συχνά αναφερόταν στο εξής χωρίο: **«Γίνεσθε ουν (λοιπόν) φρόνιμοι ως οι όφεις και ακέραιοι ως αι περισσότεραί»** (Ματθ. 10, 16). Και εξηγούσε:

- Αν σήμερα δεν συμπεριφέρεστε με σοφία και δεν είστε αγνοί και άδολοι, δεν θα σωθείτε. (209)

B.8. - Θα έρθουν οι καιροί που ο Χριστιανός θα δυσκολευτεί να σωθεί. Τότε τι θα γίνει ο άπιστος;

Έπειτα αναφέρθηκε στις έσχατες μέρες, στις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουμε οι χριστιανοί, αλλά και στους πνευματικούς πατέρες, που αντί να σώζουν τις ψυχές θα τις καταστρέφουν.

- Τότε με ποιο κριτήριο πρέπει να διαλέξουμε τον πνευματικό μας πατέρα, Γέροντα;

-Από τα έργα του. (213)

B.9. Οι Ιεχωβάδες επικαλούμενοι κάποια χωρία από την Αγία Γραφή, (βλ. Λευιτ. 17, 14 και 7, 26-27), αρνούνται τη μετάγγιση αίματος, θεωρώντας ότι με το αίμα «μεταγγίζονται» και οι αμαρτίες. Ο π. Γαβριήλ έλεγε γι' αυτό το θέμα:

- **Ναι, στο αίμα είναι οι αμαρτίες.** Αλλά αν ο άνθρωπος πεθαίνει, πρέπει να του δώσεις αίμα για να τον σώσεις. **Μεταγγίζεις αγάπη!** Κι η αγάπη σκεπάζει τις αμαρτίες. (222)

B.10. -Ο Θεός μας ζητάει οι καλές πράξεις που κάνουμε να πηγάζουν από την καρδιά μας. **Ό,τι καλό κάνουμε στους άλλους, να το κάνουμε για τον Κύριο** (βλ. Ματθ. 25,40). **Όταν κάνεις το καλό, ανεβαίνεις μια σκάλα. Όταν αμαρτάνεις, την κατεβαίνεις.** Κι αυτό συμβαίνει σ' όλη μας τη ζωή. (223)

B.11. Σε πολλούς που ζητούσαν να προσευχηθεί για κάποιο ζήτημα που τους απασχολούσε ο Γέροντας έλεγε:

- Ο Θεός μου είπε: «**Γαβριήλ, αυτός ο ίδιος δεν μου το ζητάει. Γιατί εσύ λοιπόν με παρακαλάς**»; Και τότε έβαζε πολλές φορές τον επισκέπτη να προσευχηθεί:

- **Να παρακαλέσεις εσύ τον Κύριο!** Γονάτισε και, έτσι γονατιστός, να λες τον 50ό ψαλμό. (236)

B.12. Ο π. Νικόλαος Μακαρασβίλι έλεγε ότι η επαφή με τον π. Γαβριήλ, η υπακοή και ο δρόμος της αρετής τον δίδαξε πως ο άνθρωπος, καθώς προχωρά στην πνευματική ζωή, ανεβαίνει την εξής κλίμακα:

1. Αμαρτωλός.
2. Άνθρωπος που τηρεί τις δέκα εντολές.
3. Πιστός, δοκιμασία του Αβραάμ.
4. Ιερομόναχος, μαθητής, εκείνου που αναζητά τη γνώση.
5. Υπακοή μόνο στον Θεό κι όχι στον άνθρωπο.
6. Αντίληψη του πνεύματος του άλλου (διόραση).
7. Άγιος. (241)

B.13. Κάποιες φορές που παρακαλούσαν τον Γέροντα να τους ευλογήσει, εκείνος έλεγε:

- Ο Θεός να σε ελεήσει, όταν εσύ ελεείς τον βασανισμένο σαν εσένα άνθρωπο... (241)

B.14. Ο γέροντας Γαβριήλ για την αμαρτωλή προσευχή:

- Πείτε μου τι να συμβαίνει; Πότε μπορεί η προσευχή να λογαριαστεί ως αμαρτία;
- Μήπως όταν κάποιος δεν προσεύχεται σωστά;
- Όχι, όταν προσεύχεται σωστά.
- Μήπως όταν δεν προσεύχεται με την καρδιά του;
- Όχι, όταν προσεύχεται με την καρδιά του.
- Μήπως όταν δεν έχει συγκεντρωμένο το νου του όταν προσεύχεται;
- Θέλεις να γίνεις και άγιος; Είναι πολύ δύσκολο όταν προσεύχεσαι να μη σε βομβαρδίζουν λογισμοί.
- Τότε μπορείτε να μας εξηγήσετε πότε συμβαίνει αυτό, π. Γαβριήλ;

- Αμέσως, είπε ο Γέροντας.

Εκείνη τη στιγμή ήρθε μια πιστή για να πάρει την ευχή του. Ο π. Γαβριήλ την παρακάλεσε να κάνει κάτι και εκείνη απάντησε ότι δεν μπορούσε εκείνη την ώρα. Και ο π. Γαβριήλ μας είπε:

- Τώρα αυτή θα πάει να προσεύχεται πέντε ώρες. Αλλά θα την ακούσει ο Θεός που δεν με βοήθησε; **Αν δεν τηρείτε τις εντολές του Θεού, καλύτερα να μην Τον κουράζετε με τόσες προσευχές. Δεν σας ακούει και οι προσευχές σας λογαριάζονται ως αμαρτίες.** (242)

B.15. Για το Μυστήριο της Βαπτίσεως:

Μόλις απέκτησα το πρώτο μου παιδί, ρώτησα τον π. Γαβριήλ πότε θα ήταν καλύτερα να το βαπτίσω, και μου απάντησε:

- **Το πνεύμα και το σώμα δημιουργούνται μαζί, με τη σύλληψη.** Όταν συλληφθεί το παιδί, στην αρχή ζει με την ψυχή, όμως μετά ο Κύριος, στη μήτρα της μητέρας, δίνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, για να συνεχιστεί η ζωή τον τέταρτο μήνα από τη σύλληψη. Εκείνη τη χρονική στιγμή το παιδί στην κοιλιά θα κινηθεί και με τα άκρα του θα σε κλωτσήσει. Θα σου επισημάνει την παρουσία του: **«Να 'μαι! Ήρθα».**

Το παιδί πρέπει να βαπτιστεί οκτώ ημέρες μετά τη γέννησή του. Αν η ζωή του βρεθεί σε επικίνδυνη κατάσταση, τότε μπορεί να βαπτιστεί και πριν από τις οχτώ μέρες. **Αν περάσουν οι σαράντα μέρες και το παιδί πάθει κάτι, τότε οι γονείς είναι υπόλογοι στον Θεό.** Αν πεθάνει αβάπτιστο μέσα στις σαράντα μέρες, θα ισχύσουν οι παλιοί νόμοι. Αν όμως περάσουν τις σαράντα μέρες, τότε πάει προσωρινά στον Άδη, αλλά δεν βασανίζεται. Κάθεται στις λάσπες αλλά δεν τιμωρείται, γιατί είναι πνεύματα αγγελικά. Στην τελική Κρίση θα βγουν αυτά τα πνεύματα από τον Άδη. Θα ελευθερωθούν απ' όλα. **Όμως δεν θα δουν το μεγαλείο του Θεού, γιατί δεν έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα!** Μέχρι που να βαπτίσεις το παιδί, βάλε το Σταυρό δίπλα στο κρεβάτι του. Το βαπτισμένο παιδί μπορεί να το πολεμά ο πονηρός ή να το ενοχλεί μια αρρώστια και αυτό δεν μπορεί να σου το πει. Γι' αυτό πρέπει ο ιερέας να διαβάσει, με σταυρό που έχει τον Εσταυρωμένο, τις ειδικές ευχές για τα νήπια. Αν το παιδί ασθενήσει και δεν προλαβαίνεις να το βαπτίσεις, τότε ακόμη και ο παππούς μπορεί να βαπτίσει τον εγγονό του. Σε αυτή την περίπτωση ούτε ο Άγγελος μπορεί να εμποδίσει τη βάπτιση. Ο νονός είναι υπεύθυνος για το βαπτιστήρι του, για να μην πεθάνει πνευματικά. Αν όμως ο νονός πει κάτι και το βαπτιστήρι του δεν τον ακούσει, τότε εκείνος δεν φέρει ευθύνη. (245)

B.16. Τι δύναμη έχει, Γέροντα, το ευχέλαιο;

- Το ευχέλαιο έχει τέτοια δύναμη, που εκείνη τη στιγμή ο άνθρωπος γίνεται σαν μικρό παιδί. **Αν ο άνθρωπος είναι υγιής και δεν έχει ανάγκη, τότε το ευχέλαιο δεν κάνει να γίνεται παραπάνω από δύο φορές το χρόνο.** Είναι μεγάλο μυστήριο. (248)

B.17. Στις αρετές ο Γέροντας, εκτός από το φόβο του Θεού, συνυπολόγιζε ως ιδιαίτερα σημαντική και την υπακοή. **Πάντα έλεγε ότι με την υπακοή μπορείς να πετύχεις τη θεία σοφία, αλλά πως και η υπακοή χρειάζεται μεγάλη σοφία.** Μια φορά ρώτησε κάποιον πολύ καλό υποτακτικό του:

- Αλήθεια, σε όλα πρέπει να με υπακούς;
- Ναι, π. Γαβριήλ.
- Μεγάλη ανοησία! Αν εγώ πέσω στο γκρεμό, θα μ' ακολουθήσεις και εσύ; (265)

B.18. Όταν χάρισαν στον π. Γαβριήλ λίγα μήλα, είπε στη μοναχή Παρασκευή:

- Να τα κάνουμε γλυκό. Όμως να τα βράσεις μαζί με τα κουκούτσια τους. Εκείνη δεν τον άκουσε. Σκέφτηκε ότι έτσι το γλυκό θα ξυνίσει. Και τα έβρασε όπως εκείνη θεώρησε σωστό, χωρίς δηλαδή τα κουκούτσια τους. Σε λίγο καιρό όμως όλο το γλυκό χάλασε. (265)

B.19. Όταν ήταν έγκυος η γυναίκα μου, ρώτησα τον Γέροντα αν έπρεπε να νηστέψει.

- Πού ακούστηκε μια έγκυος ή αυτή που θηλάζει παιδί να νηστεύουν; (273)

B.20. Για την εγκράτεια:

Ο π. Γαβριήλ συχνά εξηγούσε στη νεολαία τη σημασία της εγκράτειας και δίδασκε τους νέους πώς να ελέγχουν τα συναισθήματά τους. Όταν κάποτε τον ρώτησα τι σημαίνει να κοιτάζεις με πονηρό τρόπο κάποιον, μου εξήγησε:

- Να, εδώ σ' εμποδίζει το μέρος. Αλλά ακόμη κι αν σου συμβεί στο δάσος και δεν υποκύψεις στην επιθυμία, αυτό σημαίνει ότι δεν αμάρτησες. Όμως εσύ είσαι άνδρας. Ήρθε η ηλικία σου. Έχεις από τη φύση σου ανάγκη - και αυτό είναι ευλογία του Θεού. Και αγωνίζεσαι γι' αυτό. **Το σημαντικότερο είναι να μην πέφτεις στην αμαρτία της υπερηφάνειας, που είναι πιο μεγάλη αμαρτία από τους σαρκικούς λογισμούς και τις επιθυμίες.** Δεν είσαι Θεός, να μη σε πονάει τίποτα. Αν ο άνθρωπος δεν είχε καμιά επιθυμία, θα έλεγε: «Τι μου χρειάζεται ο Θεός»; Όμως ο Κύριος τα επιτρέπει όλα αυτά για να διαλέξει ο ίδιος ο άνθρωπος το πώς πρέπει να πορευτεί προς τον Θεό.

Κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής, όταν στα ζευγάρια ο ένας νηστεύει και θέλει να εγκρατεύεται, ενώ ο άλλος έχει επιθυμία, καλύτερα είναι να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον, παρά να γκρεμιστεί η οικογένεια με την αναζήτηση άλλου συντρόφου. (273)

B.21. Ο π. Γαβριήλ είπε σε μια έγκυο γυναίκα:

- Το παιδί ακούει, γι' αυτό να του μιλάτε από τώρα για τον Θεό, κι έτσι να το μεγαλώσετε.
- Τι λέτε, π. Γαβριήλ, πώς είναι δυνατόν ν' ακούει το παιδί μέσα στην κοιλιά της μάνας;

- Δεν το πιστεύετε δηλαδή;

Και στρεφόμενος προς την κοιλιά της μητέρας είπε:

- **Ε; Δεν ακούς το λόγο του Κυρίου;**

Τότε το παιδί άρχισε να κλωτσάει τόσο δυνατά την κοιλιά της μητέρας του, που εκείνη διαμαρτυρήθηκε:

- Το παιδί δεν με αφήνει να ηρεμήσω. Μπορώ, σας παρακαλώ, να βγω λίγο έξω; (279)

B.22. Ένας λαϊκός τον ρωτούσε διάφορα για την πνευματική ζωή:

- Γιατί ενδιαφέρεσαι; απόρησε ο Γέροντας.

- Έτσι, χωρίς ιδιαίτερο λόγο, απάντησε εκείνος.

- Τότε μη με ρωτάς. Διότι, αν σου απαντήσω, θα έχεις πλέον τη γνώση και θα είσαι υποχρεωμένος να την τηρείς. Κι αν δεν την τηρήσεις, θα τιμωρηθείς. **«Ο γνώς και μη ποιήσας δαρήσεται πολλάς»** (βλ. Λουκ. 12:47).

Στις έσχατες ημέρες, θα ζητείται από τους λαϊκούς να τηρούν μόνο τις δέκα εντολές για να σωθούν. Όμως οι μοναχοί πρέπει να ζουν σύμφωνα με τους κανόνες του Ευαγγελίου για να σωθούν. (285)

B.23. Ήθελε οι μοναχές να συνηθίσουν την αυστηρή ζωή του μοναστηριού. Τις ασκούσε στην υπομονή και την υπακοή. Κι έλεγε:

- Καλύτερα μια καλή μητέρα, παρά μια κακή μοναχή! (287)

B.24. Η αρετή της φιλοπατρίας:

Ο π. Γαβριήλ πονούσε πολύ για τη χώρα του. Όταν τον έπιανε η μελαγχολία για τη Γεωργία, φώναζε τη μοναχή Παρασκευή που τον φρόντιζε και την παρακαλούσε να τραγουδάει ένα νανούρισμα, το «Ιαβ-νάνα». Αυτή η μελαγχολική μελωδία του θύμιζε τον πόνο των Γεωργιανών.

- **Αλοίμονο στον μοναχό ή στη μοναχή που δεν νιώθουν τον πόνο του λαού τους!** Πώς μπορεί ο μοναχός να είναι καλά όταν ο λαός βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση; **Όπου είναι ο λαός εκεί είναι και ο μοναχός!** (287)

Γ. ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Γ.1. Για τους άξιους ή μη ιερείς:

Μερικοί ιερείς ήταν απότομοι και με τον τρόπο τους απομάκρυναν κάποιους από τους ναούς. Όταν όμως γνώριζαν τον άγιο Γέροντα, ξαναέβρισκαν την οδό της αληθείας. Ο Γέροντας μας έλεγε:

- Από την εποχή των αποστόλων, ο Ορθόδοξος ιερέας, με τη χειροτονία του, έχει πάρει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία οι αιρετικοί δεν έχουν. Αν ο ιερέας είναι αμαρτωλός, όταν τελεί τις ιερές ακολουθίες είναι δεμένος με σκοινί, και την τέλεση του

μυστηρίου αναλαμβάνουν οι άγιοι άγγελοι. Ο αμαρτωλός ιερέας μοιάζει με κάποιον που βγάζει από το πηγάδι το αθάνατο νερό με χρυσό κουβά. Το νερό δεν παθαίνει τίποτα από τις αμαρτίες του. Γι' αυτό και ο σοφός άνθρωπος θα χρησιμοποιήσει τη χάρη εκείνη που κατέρχεται μέσα του από τη Θεία Λειτουργία. Όμως, **αν ο ιερέας κηρύττει λανθασμένα σε δογματικά θέματα, τότε απομακρυνθείτε απ' αυτόν.** Είναι εχθρός και προδότης. Μέχρι να τον αποσηματίσουν, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου, δεν θα λείψει η θεία χάρη απ' όσους τον πλησιάζουν για πρώτη φορά και δεν τον γνωρίζουν. Οι άγιοι πατέρες διδάσκουν: Ένας ιερέας με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος έχει τόση δύναμη όση δεν έχουν όλοι οι λαϊκοί μαζί! (289)

Γ.2. Ο Γέροντας αποκάλυπτε μια εσφαλμένη πράξη με ευθύτητα και ειλικρίνεια. Και αν παραβιάζονταν οι εντολές του Ευαγγελίου, δεν δικαιολογούσε ούτε τους ιερείς. **- Εκεί που ήταν ανάγκη ο Χριστός οργίστηκε.** Αυτή είναι και η «δουλειά μου, η οποία μου ανατέθηκε από τον Κύριο», έλεγε. (289)

Γ.3. Ο π. Γαβριήλ θύμωνε πολύ όταν η εκτέλεση των κανόνων γινόταν ατελώς ή λανθασμένα.

- Πρέπει ο ιερέας να διαβάσει πλήρως τους εξορκισμούς. Και να διαβάζονται σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Τι γίνεται που τους διαβάζουν σε τόσους ανθρώπους; **Κι αν το κακό πνεύμα μεταπηδήσει σε άλλον άνθρωπο;** Είναι αρκετό, σ' αυτόν που δεν είναι δαιμονισμένος, να του διαβάζουν τρεις φορές τις ευχές. Και (γενικά) παραπάνω από εφτά φορές δεν κάνει. (289)

Γ.4. - Αν ο λαϊκός δώσει χαρτί με ονόματα υπέρ υγείας και αναπαύσεως για να τα μνημονεύσουν στη Θεία Λειτουργία, και ο ιερέας από ραθυμία δεν τα διαβάσει, τους μνημονεύει ο Θεός. Μη νομίζεις ότι ο Θεός κοιμάται. Ο Κύριος λέει: «Σε Μένα θα δώσουν λόγο για σας». (Βλ. Εβρ. 13, 17). (289)

Γ.5. - Αν εσύ δεν περάσεις εκείνες τις δοκιμασίες, για τις οποίες πρέπει να διδάξεις τον άλλον, τότε πώς θα γίνεις γιατρός του πλησίον σου; Γιατρέ, πρέπει πρώτα να θεραπεύσεις τον εαυτό σου. Όμως, όποιος είναι έξυπνος μαθαίνει από τα λάθη του άλλου, ενώ ο ανόητος από τα δικά του. **Γνώση χωρίς πείρα είναι «θεολογία» του Πονηρού,** έλεγε. (296)

Γ.6. - Αν πάντοτε ο Κύριος μας εκδήλωνε την αγάπη Του, τότε δεν θα ήταν φίλος μας. Δίνει δοκιμασίες σε μας τους αμαρτωλούς, ώστε να μας εξετάζει, για να μαθαίνουμε, για να δυναμώνουμε, και όταν τις αντιμετωπίζουμε με υπομονή, με αγωνιστικότητα και βγαίνουμε από αυτές καθαροί, τότε πληθαίνει η χάρις του Θεού!

Ο Θεός είναι ατέλειωτη καλοσύνη, απέραντη αγάπη και αλήθεια. Όποιος αγαπάει την αλήθεια και την καλοσύνη, εκείνος αγαπάει και τον Θεό. Και ο Θεός θα τον αγαπήσει σαν δικό Του παιδί. Από μας τους αδύναμους θα ζητήσει λιγότερα, όμως από τους δυνατούς περισσότερα. (295)

Γ.7. Μια φορά τον ρώτησα:

- **Τι να κάνω όταν είμαι άρρωστος: Να προσευχηθώ ή να πάρω φάρμακα;**

- Όταν βρέχει, μερικοί θα φορέσουν σανδάλια και θα πουν ότι με τη βοήθεια του Θεού δεν θα κρυώσουν. Και όταν κρυώσουν; Τι θα φταίει ο Κύριος αν αυτοί κρύωσαν με την απερισκεψία τους; Άλλοι όταν αρρωσταίνουν, θα πουν από υπερηφάνεια: «Δεν θέλω φάρμακα, θα με βοηθήσει ο Θεός». Ευλογημένε! Αν πονάει το κεφάλι σου, πιες πρώτα ένα παυσίπονο, με πίστη στον Κύριο, διότι στα φάρμακα ο Κύριος έβαλε θεραπευτική δύναμη. Γιατί αμέσως καταφεύγεις στον Κύριο; Αν δεν σε βοηθήσει το παυσίπονο, τότε να επικαλεστείς τους αγίους. **Εγώ, ο αμαρτωλός, δεν τολμώ να ζητήσω κάτι από τον Θεό. Μόνο το έλεός Του ζητάω!** (295-6)

Γ.8. Ο Γέροντας έλεγε συχνά με πόνο και δάκρυα στους ανθρώπους που υπέφεραν από τις δοκιμασίες της χώρας ή εξαιτίας προσωπικών τους θεμάτων:

- Όταν ο Θεός σου στέλνει δοκιμασίες, πρέπει να χαρείς. **Αυτή η χώρα θα αφανιστεί σαν το κερι που καίγεται. Γι' αυτό πρέπει να σκέφτεστε την ψυχή σας.** (296)

Δ. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ

Δ.1. Σωστά επιτρέπει η Εκκλησία να κάνουμε καλοσύνες για την ψυχή του αυτόχειρα. **Δεν πρέπει όμως οι ιερείς να τον μνημονεύουν στη Θεία Λειτουργία,** γιατί μνημόσυνο στη Λειτουργία σημαίνει ένωση με τον Θεό. Αν ο άνθρωπος φεύγει από αυτή τη ζωή χωρίς να έχει εξομολογηθεί και πλυθεί από τις αμαρτίες του, θα βασανίζεται πιο πολύ πλησιάζοντας στον Θεό. Όπως τα μυρμήγκια, που αν πλησιάσουν τον ήλιο θα καούν. (313)

Δ.2. - Αν κάποιος άνθρωπος που είναι ψυχικά άρρωστος ή δεμένος με μάγια αυτοκτονήσει, ελεείται από τον Κύριο, επειδή τον θεωρεί θύμα του Πονηρού. **Αν όμως ο άνθρωπος συνειδητά αυτοκτονήσει, τότε οδεύει προς την Κόλαση. Γι' αυτούς δεν κάνει να προσεύχεσαι (στην Εκκλησία).** Μόνο να κάνεις καλοσύνες στ' όνομά τους, οι

οποίες θα βοηθήσουν την ψυχή τους. **Οι ελεημοσύνες και οι καλές πράξεις είναι ικανές να τους ελευθερώσουν από τα δεσμά της Κόλασης.** (313)

Δ.3. Περίπτωση αυτοκτονίας από μάγια.

Μια γυναίκα, της οποίας **ο γιος είχε πεθάνει από μάγια**, πήγε απαρηγόρητη στον π. Γαβριήλ. Είχε αυτοκτονήσει πέφτοντας από το μπαλκόνι... (313)

Ε. ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ

Ε.1. Μια γυναίκα, της οποίας **ο γιος είχε πεθάνει από μάγια**, πήγε απαρηγόρητη στον π. Γαβριήλ. Είχε αυτοκτονήσει πέφτοντας από το μπαλκόνι. Αφού του διηγήθηκε τα πάντα, ο π. Γαβριήλ της απάντησε αυστηρά:

- Αφού βρήκες στο σπίτι ένα μαύρο αντικείμενο και σ' έβαλε σε υποψίες, γιατί δεν το πέταξες; **Αυτά ήταν μάγια. Μετά, που έτρεχες τον γιο σου στους μάγους για να τον βοηθήσουν τάχα να λυθεί από τα μάγια, δεν ήξερες ότι θα πάθαινε χειρότερα;** Αυτές είναι δουλειές του Πονηρού κι εσύ μόνη σου κατέστρεψες τον γιο σου. Ταυτόχρονα τον πήγαινες και στην εκκλησία. Αφού **ξέρεις πως δεν μπορείς να είσαι υπηρέτης δύο (αντιπάλων) αφεντάδων. Ή στο έναν θα υπακούς ή στον άλλον.** Αν έφερνες τον γιο σου σε μένα, τότε μεταξύ μας θα βρισκόταν ο Χριστός και δεν θα γινόταν τίποτα. Έπειτα όμως την παρηγόρησε, λέγοντάς της:

- Μη φοβάσαι. Μακάρι να ήμουν κι εγώ εκεί που είναι τώρα ο γιος σου (στον Παράδεισο). Εκείνος είναι πληγωμένος από τον Πονηρό. Και από τον άνθρωπο που έχασε τα λογικά του ο Θεός δεν θα ζητήσει λόγο για τις (μετά την απώλεια της λογικής) αμαρτίες του. (313-4)

Ε.2. Ένας ιερέας διηγείται:

«Ο π. Γαβριήλ προσπαθούσε πάντα να μας προφυλάξει από την επήρεια του κακού με την προσευχή του αλλά και τις συμβουλές του. Έλεγε, για παράδειγμα, πως **η μαγεία και η καφεμαντεία είναι δεμένες όπως το ψωμί με το ζυμάρι**, ενώ έδινε πολύ μεγάλη σημασία στη δύναμη της προσευχής κι έλεγε πως είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα στα χέρια του καλοπροαίρετου χριστιανού.

- Τι νομίζετε; **Το κακό, η μαγεία, δεν είναι μόνο αυτό που κάνει ο μάγος. Το κακό μπορεί να το κουβαλάει και ο απλός άνθρωπος. Μπορεί ακόμη και ο καλόπιστος.** Γι' αυτό λέγε πάντοτε την (Γεωργιανή) ευχή της «προϋπάντησης»: **«Κύριε ο Θεός, αλλάξέ μας από τις κακές προθέσεις για να πράττουμε εν ειρήνη το θέλημά Σου. Αμήν».** Σταύρωσε και την πόρτα στο όνομα της Αγίας Τριάδος. **Αν υπάρχουν υποψίες ότι στο σπίτι έχουν κάνει μάγια, πρέπει να φέρουν τον ιερέα να διαβάσει «ευχές κατά της μαγείας» και έτσι να ευλογηθεί το σπίτι.** Ο ιερέας δεν πρέπει να φέρει τον αγιασμό από την εκκλησία, αλλά να κάνει μικρό αγιασμό μέσα στο

σπίτι και με αυτό να το ραντίσει. **Από μόνος του όμως ο αγιασμός δεν διώχνει τη δαιμονική ενέργεια!** Αλλά, αν δεν έχουν γίνει μάγια, ένας απλός αγιασμός είναι αρκετός. (317)

E.3. Είπε ακόμη ο άγιος γέροντας Γαβριήλ:

- Κήρυττα τον Χριστό όταν πέρασε από μπροστά μου ένα ανδρόγυνο που τσακωνόταν. Η καρδιά μου με οδήγησε να πάω κοντά τους. Κόντευαν να χωρίσουν. Παρακάλεσα τον νεαρό να του μιλήσω ιδιαιτέρως. Συναντηθήκαμε στο ναό και του είπα πως ξέρω ότι **του έχουν κάνει μάγια, γι' αυτό και δεν μπορεί να έχει συζυγικές σχέσεις με τη γυναίκα του** και πως, αν με ακούσει, θα τον βοηθήσω. Εκείνος με άκουσε. Μόνοιασε με τη γυναίκα του και έκαναν δύο παιδιά (όπως του προείπε ο Γέροντας). (318)

E.4. - Προ καιρού, μια γειτόνισσα με παρακάλεσε να τη βοηθήσω γιατί ήξερε πως **της είχαν κάνει μάγια**. Πήγα, παίρνοντας το Μεγάλο Ευχολόγιο, αγίασα το σπίτι και ύστερα διάβασα, σύμφωνα με τον κανόνα, τις ευχές κατά της μαγείας. **Η καρδιά μου με πληροφόρησε πού ήταν τα μάγια. Τα έβγαλα και τα έκαψα στη μέση της αυλής.** Μερικές μέρες αργότερα, πηγαίνοντας προς τη λαϊκή αγορά, δεν ξέρω γιατί, πέρασα απ' αυτό το σπίτι. Μπήκα στην αυλή και τους χαιρέτησα όλους. Γιατί μπήκα και τι ήθελα δεν ήξερα. Γυρνώντας να φύγω, σκόνταψα και έπεσα κάτω με την πλάτη, όπου κόλλησα ακριβώς στο σημείο εκείνο που την προηγούμενη μέρα είχα κάψει τα μαγικά αντικείμενα. Κατάπια και τη γλώσσα μου. Ήρθαν οι γείτονες και δεν μπορούσαν να με σηκώσουν. Ήμουν έτσι ξαπλωμένος, σαν να με είχαν καρφώσει στο έδαφος. Κι εκείνη τη στιγμή κατέφθασε ένας γνωστός μου ιερέας, ο οποίος μου είπε ότι η καρδιά του τον πληροφόρησε να με βρει. Μου διάβασε ευχές, με ράντισε με αγιασμό, με σταύρωσε και με σήκωσε εύκολα. Τότε είπα: **«Στο σημείο αυτό έκαψα τις προάλλες τα μάγια και, από την απροσεξία μου, έμπλεξα στην παγίδα του Πονηρού»**. (319)

E.5. Μια πιστή θυμάται:

«Κάποια γειτόνισσά μου, που μόλις είχε επιστρέψει από τον π. Γαβριήλ, δεν μπορούσε να περπατήσει. Ήρθε σπίτι και παραπονιόταν στη μητέρα μου:

- Ποιος είναι αυτός; Από την ώρα που με σταύρωσε δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου. Η μητέρα μου μετέφερε τα λόγια αυτά στον π. Γαβριήλ και εκείνος, συνοφρυωμένος, της απάντησε:

- **Σε κανέναν δεν έκανα κακό. Απλώς εκείνη έπαθε αυτό που επιθυμούσε να πάθετε εσείς!**

Αργότερα, αφότου πέθανε η μητέρα μου, η θεία μου με ρώτησε αν είχαμε τίποτα ρούχα της, διότι μια κοινή μας γνωστή ισχυριζόταν ότι την είδε στ' όνειρό της γυμνή και της ζητούσε να της δώσει ρούχα να ντυθεί. Και έτσι σκέφτηκε να της στείλει ρούχα μέσω κάποιου που πέθανε στο χωριό μας. Όλα αυτά τα αναφέραμε στον π. Γαβριήλ. Ο Γέροντας μας άκουγε σκεπτικός και ξαφνικά, με φωνή που δεν έμοιαζε ανθρώπινη,

φώναξε:

- **Ου! Σατανά! κουνώντας τις γροθιές του.**

Σκέφτηκα μήπως τρελάθηκε. Μόλις ηρέμησε, μας είπε:

- **Μη δώσετε επ' ουδενί τα ρούχα που σας ζήτησε. Θέλουν να κάνουν πιο δυνατά μάγια στο νεκρό.**

Κι από τότε κανείς δεν μας ξαναζήτησε τίποτα». (320)

Ε.6. Μια νύχτα που ο π. Γαβριήλ βρισκόταν στην Τιφλίδα, Άγγελος Κυρίου τον ξύπνησε και τον διέταξε να τον ακολουθήσει. Πήγαν στο νεκροταφείο Χοντζεβάνι. Εκεί του είπε ν' ανοίξει έναν τάφο. Ο Γέροντας, χωρίς να πει λέξη, υπάκουσε κι άρχισε να σκάβει. Μετά από αρκετή ώρα δουλειάς, βρήκε μερικά παράξενα αντικείμενα, μαζί με μια κούκλα χειροποίητη, καρφωμένη με πολλές βελόνες. Ο Άγγελος τον διέταξε να τα πετάξει όλα πίσω του, έτσι που να μην ακουμπάνε το ένα το άλλο. Τρεις μέρες ύστερα, είδε ένα όνειρο. Μας διηγήθηκε ο ίδιος:

«Βρισκόμουν σ' ένα χωριό με Τατάρους. Προχωρώντας, έβλεπα αριστερά μου και δεξιά μου σπίτια με άσπρες ταρατσες. Σ' ένα σπίτι έμενε όρθιος μόνο ένας τοίχος κι αυτός ήταν έτοιμος να πέσει. Κοντά στον τοίχο ήταν μια νέα γυναίκα με μαντίλα κι ένα μωρό στην κούνια που το λίκνιζε.

- Γυναίκα, πάρε από εκεί την κούνια. Θα πέσει ο τοίχος και θα σας σκοτώσει και τους δύο.

Εκείνη δεν μου έδωσε σημασία και συνέχισε να κουνάει την κούνια. Την προειδοποίησα τρεις φορές. Την τρίτη φορά, με κοίταξε ήρεμα και χαμογελώντας μου είπε:

- Εσύ μου έκανες τέτοια καλοσύνη, που όχι ο τοίχος, αλλά τίποτα δεν θα μπορέσει πια να μας κάνει κακό». (321)

ΣΤ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

ΣΤ.1. Ο Θεός είναι ο Μέγας Κριτής. Γνωρίζει πόσες φορές θα ανασκιρτήσει η καρδιά σου και πόσες σταγόνες θα περάσουν από το νεφρό σου. Και αυτά τα μετράει ο Κύριος. Αλλά, είναι ο Δικαστής. Και κρατάει και την Κόλαση. **Ο Θεός, όταν θέλει να καταδικάσει μια χώρα, αποστρέφει το βλέμμα Του από αυτήν. Κόλαση είναι η απομάκρυνση από τον Θεό.** Κι απ' αυτό το μέρος έχει αποστρέψει το πρόσωπό του. **Εκεί τα βάσανα δεν θα έχουν τέλος.** Όταν πεθαίνει ο άνθρωπος, απομακρύνεται από μας σωματικά. Και αυτό μας στενοχωρεί. Όμως πόσο φοβερότερο είναι να απομακρυνθείς από τον Θεό... Το κακό δεν το δημιούργησε ο Θεός. Γιατί το κακό δεν είναι αυθύπαρκτο. Το κακό είναι η απώλεια της καλοσύνης! Ο Σατανάς ήταν πρώτα φορέας του φωτός, δημιουργημένος με καλοσύνη, αλλά όταν περιφρόνησε την καλοσύνη τη μετέτρεψε σε κακό. **Και ο Θεός τον εξόρισε από τον Ουρανό για να εγείρει σ' αυτόν τη μετάνοια.** Αν ο Αδάμ και η Εύα είχαν μετανοήσει, ο Θεός θα τους άφηνε στην Εδέμ. Γι' αυτό είπε στον Αδάμ: «Αδάμ, πού είσαι»; Επιζητούσε τη μετάνοιά του για να τον αφήσει στον Κήπο της Εδέμ! (314-5)

ΣΤ.2. - Ο Θεός δεν δημιούργησε τα βασανιστήρια για τους ανθρώπους. Η Κόλαση είναι η ευσπλαχνία του Θεού. Όταν ο άνθρωπος είναι πικραμένος, προτιμάει να χτυπάει το κεφάλι του στον τοίχο, γιατί ο τοίχος τον ανακουφίζει. Όμως το κεφάλι πονάει. Ό,τι κάνει εδώ ο τοίχος, έτσι και **στην Κόλαση η φωτιά γλιτώνει την ψυχή από τα πιο πολλά βάσανα.**

- Γέροντα, είναι αλήθεια όταν λένε ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ βγάζει στις 6 Σεπτεμβρίου τις ψυχές από την Κόλαση (Άδη για την ακρίβεια); Αυτό το λέει η Εκκλησία μας ή η παράδοση;

- Όχι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, αλλά η ελεημοσύνη του Θεού τις βγάζει, με τη βοήθεια του Αρχαγγέλου. (315)

Ζ. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΝΟΜΕΝΟΥΣ: ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ, ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΥΣ κλπ

Ζ.1. - **Ο πάπας της Ρώμης θα ξεπεράσει τον λαό του στην Κόλαση.** Κάθε αμαρτία μας απομακρύνει από τη χάρη του Θεού. Σύμφωνα με τις πράξεις μας θα είναι η αμοιβή μας. (324)

Ζ.2. ...Ο π. Γαβριήλ, όταν μιλούσε για αιρετικούς ή πιστούς άλλων θρησκευμάτων, τόνιζε πάντοτε ότι πρέπει να επιδεικνύουμε την ίδια αγάπη σε όλους. Μια μοναχή του είπε κάποια φορά:

- Μίλησα με έναν αιρετικό. Οργίστηκα τόσο πολύ όταν με έβρισε, που νομίζω πως αμάρτησα.

Ο π. Γαβριήλ τότε της απάντησε γλυκά:

- Δεν είναι πέτρινη η καρδιά σου για ν' ακούς αδιάφορα να σε βρίζουν για την πίστη σου.

Αν δεν είσαι αγνός και άκακος σαν μικρό παιδί, δεν θα μπεις στη Βασιλεία των Ουρανών. Όχι όμως να έχεις και το μυαλό ενός μικρού παιδιού!

Ενώ σε άλλη μοναχή είχε πει:

- **Θα έρθει εποχή που θα σας οδηγούν κοσμικοί άνθρωποι.**

Μακάρι να μου έρθει κάποιος αιρετικός ή Βαπτιστής ή Μάρτυρας του Ιεχωβά. Θα τους βάλω να καθίσουν, θα τους ταΐσω και θα τους διδάξω τον καλό λόγο. **Αλλά εγώ δεν θα φάω μαζί τους. Δεν θα καθίσω με απίστους.** Κι αν έρθει κάποιος, εσύ μη σηκώνεσαι. Μη δώσεις τη θέση σου. Άφησέ τον να καθίσει με τον εαυτό του. Δεν πήγες εσύ, αυτός ήρθε και κάθισε δίπλα στους πιστούς. Γι' αυτόν θα σηκωθούν όλοι; (326)

Ζ.3. Ο π. Γαβριήλ είχε κάνει λόγο και για τον τρομερό Οικουμενισμό.

Έλεγε ότι στην αρχή θα είναι μια αίρεση και αργότερα θα γίνει μεγάλο μπέρδεμα. **Μετά την εμφάνιση του οικουμενισμού θα έρθει ο Αντίχριστος.** Μια μέρα ήρθε κάποιος στο Σαμτάβρο που πήγε να κάνει τον δάσκαλο στον Γέροντα γύρω από το θέμα αυτό. Ο π. Γαβριήλ, σαν να μην καταλάβαινε τίποτα, τον σταμάτησε και τον ρώτησε:

- Τι οικούμενα; Ποια οικούμενα και πράσιν' άλογα; Δεν καταλαβαίνω! Και απευθυνόμενος στους άλλους συνέχισε:

- Τι σας εμποδίζει να σωθείτε αν οι άλλοι βρίσκονται σε τέτοια κατάσταση; (326)

2.4. Μάρτυρες του Ιεχωβά:

Μια φορά πήγαν στον Γέροντα δύο γυναίκες Μάρτυρες του Ιεχωβά. Τις έστειλαν για να δουν αν ο π. Γαβριήλ θα τις έφερνε στην οδό της αληθείας. Όταν μπήκαν στο κελί, ο π. Γαβριήλ, με ένα μυστηριώδες ύφος στη φωνή του, φώναξε:

-Ήρθε το χαλάζι και βρήκε την πέτρα!

Μετά άρχισε να κλαίει για πολλή ώρα. Οι γυναίκες, μην αντέχοντας άλλο, τον ρώτησαν γιατί έκλαιγε.

- Πώς να μην κλαίω; Για όλους τους χριστιανούς η πόρτα της Βασιλείας των Ουρανών είναι ανοιχτή, όμως εγώ από τις αμαρτίες μου δεν μπορώ να μπω! **Κι αυτοί οι Ιεχωβάδες, πέντε εκατομμύρια στον κόσμο, λένε ότι θα σωθούν μόνο 144 χιλιάδες. Αυτοί έχουν πιάσει όλες τις θέσεις, κι εμένα ποιος θα με βάλει μέσα;**

Οι γυναίκες τα έχασαν. Δεν ήξεραν τι ν' απαντήσουν. Ύστερα τους μίλησε για την πλάνη στην οποία βρίσκονταν, τους δίδαξε την ορθή πίστη και, τέλος, έγιναν μοναχές στο μοναστήρι Μπόδμπε. (327)

2.5. Η πλάνη των εξωγήινων:

Κάποτε είχε αναστατώσει την Τιφλίδα ένα άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενο αντικείμενο. Οι άνθρωποι στέκονταν ώρες στο δρόμο και κοιτούσαν το αντικείμενο που πετούσε αθόρυβα.

- Πώς γίνεται να πετάει πάνω απ' το κεφάλι σου ένα τόσο μεγάλο αντικείμενο και να μην ακούς θόρυβο; ρώτησαν τον Γέροντα.

- Αν αυτά ήταν καλοσυνάτα πλάσματα, γιατί να έρχονταν αθόρυβα; Ο Κύριος, όμως, όταν θα έρθει με τους αγγέλους Του, μέσα στη δόξα, θα ακουστεί απ' όλους. **Αυτά, αν έρχονταν για κάτι καλό, θα μας φώναζαν: «Ε, καλοί μας άνθρωποι, ανοίξτε μας την πόρτα!» Αυτά όμως έρχονται κρυφά, έρποντας σαν φίδια και κατασκοπεύοντας.** Τέτοια ύποπτη ησυχία δημιουργεί στον πιστό άνθρωπο αμφιβολία και είναι κακό σημάδι. Ύστερα είπε κάτι αστείο και άρχισε τις σαλότητες. (330)

2.6. - Ο Αντίχριστος έχει για τον άνθρωπο 666 παγίδες. Δηλαδή στα χρόνια του Αντιχρίστου οι άνθρωποι θα περιμένουν τη σωτηρία από το Διάστημα. Αυτό θα είναι το μεγαλύτερο τέχνασμα του Διαβόλου.

Η ανθρωπότητα θα ζητάει βοήθεια από τους εξωγήινους, χωρίς να γνωρίζει ότι αυτοί στην πραγματικότητα είναι δαίμονες! (330-1)

Ζ.7. - Πόσοι ουρανοί υπάρχουν; Εννέα! Εμείς βλέπουμε το κομμάτι του σύμπαντος που είναι ορατό. Είναι το μέρος όπου έπεσαν τα πονηρά πνεύματα και τα οποία δεν μπορούν ν' ανέβουν πιο πάνω από τ' αστέρια. Κάθε σκέψη για εξωγήινους από χριστιανούς Ορθοδόξους είναι απαράδεκτη. **Οι εξωγήινοι είναι δαίμονες, οι οποίοι υπήρξαν άγγελοι που έπεσαν στην αμαρτία.** Κανένας άλλος πολιτισμός δεν υπάρχει. Μόνον αυτόν τον κόσμο έφτιαξε ο Θεός για τους ανθρώπους. (331)

Η. ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ

Η.1. Πόση μεγάλη δύναμη έχει ο σταυρός! Γιατί βέβαια πάνω του είναι ο Σταυρωμένος Χριστός. Γι' αυτό και **τίποτα πιο ακριβό από το βαπτιστικό σου σταυρό δεν υπάρχει!** Εκείνος είναι ευλογημένος στο όνομά σας, και να μην τον δίνετε σε κανέναν άλλον. Δεν κάνει να βγάλετε ούτε για μια στιγμή αυτόν το σταυρό. Ούτε όταν κάνετε μπάνιο, με την αιτιολογία ότι το βρώμικο νερό θα χύνεται πάνω στο σταυρό. Και τι να κάνουμε; Ίσα ίσα το νερό καθαρίζει το σταυρό. Χωρίς αυτόν μπορεί να σας χτυπήσει το κακό! Ούτε κι όταν έχετε συζυγικές επαφές να τον βγάξετε. (331)

Η.2. - Πρέπει να κάνεις σωστά το σταυρό σου. Όταν δεν τον κάνεις σωστά, τα πονηρά πνεύματα όχι μόνο δεν φεύγουν αλλά γελάνε. Και η Παναγία θυμώνει. Όταν κάνεις το σημείο του σταυρού, πρέπει να βάλεις το δεξί χέρι πρώτα στο μέτωπο, μετά στον αφαλό, ύστερα στον δεξιό ώμο και έπειτα στον αριστερό. Εκείνος που βάζει το χέρι του όχι πάνω στον αφαλό αλλά στην καρδιά, βγάζει ανάποδο σταυρό. Ούτε στον αέρα κάνει να σταυρώνεσαι. Το χέρι πρέπει οπωσδήποτε να αγγίζει το σώμα. Κι όταν σταυρώνεσαι, πρέπει να προσεύχεσαι. Αλλιώς, έτσι σταυρώνονται κι οι ηθοποιοί. (333)

Η.3. - Πρέπει να σταυρώνεις τα πάντα, εκτός από τα Άγια Δισκοπότηρα της Θείας Μετάληψης. Αν κάτι είναι πεταμένο στο δρόμο, ενδέχεται να είναι εκ του πονηρού. Αν δεις ότι κάποιος άλλος το σταύρωσε, τότε δεν χρειάζεται να το κάνεις κι εσύ. Αν δεν θέλεις να προκαλέσεις σύγχυση σ' όσους σε βλέπουν αλλά δεν σε κατανοούν, τότε μπορείς να σχηματίσεις το σημείο του σταυρού με τα μάτια σου. (334)

Η.4. Μια μέρα κάποιος έδωσε ένα μήλο σε έναν πιστό κι εκείνος αμέσως το έφαγε. Κι ο Γέροντας τον μάλωσε:

- Πόσο εύκολο είναι να σε καταστρέψουν! Κι Άγγελος να σου το έδινε, έπρεπε πρώτα να το σταυρώσεις. (334)

Η.5. Ρώτησα κάποτε τον Γέροντα:

- Όταν χασμουριόμαστε, τι συμβαίνει; Τι μεταδίδεται;
- Όταν χασμουριέσαι, είναι καλό. Όμως πρέπει να σταυρώσεις το στόμα σου. Το τι ακριβώς συμβαίνει και τι μεταδίδεται δεν έχω δικαίωμα να σου αποκαλύψω. Δεν κάνει. Είναι μυστήριο. (334)

Θ. Η ΕΠΙΓΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Θ.1. Ο π. Γαβριήλ ονειρευόταν τη Γεωργία ως κράτος του βασιλιά Δαβίδ Μπαγκρατιόνι και του χιτώνα του Κυρίου. Ένας πιστός μας διηγήθηκε:

«Η Λεωνίδα Μπαγκρατιόνι, που προερχόταν από την οικογένεια του βασιλιά και ήταν η γυναίκα του διαδόχου του θρόνου της Ρωσίας, του Κύριλλου Ρομανόφ, επισκέφτηκε με τον εγγονό της τον π. Γαβριήλ και ρώτησε αν θα επανέλθει η μοναρχία στη Ρωσία. Ο π. Γαβριήλ απάντησε:

- Εσύ δεν θα τη δεις, αλλά ο εγγονός σου θα γίνει βασιλιάς. Αυτή η προφητεία συμπίπτει με εκείνη της οσίας Πελαγίας από το Ριαζάνι, σύμφωνα με την οποία δύο χρόνια και οχτώ μήνες πριν εμφανισθεί ο Αντίχριστος, στη Ρωσία θα αποκατασταθεί η μοναρχία. Και ο μονάρχης θα κατάγεται από δυναστεία η οποία θα υπερασπιστεί την Ορθοδοξία». (341)

Θ.2. Ο π. Γαβριήλ έλεγε ότι και στη Γεωργία χρειάζεται ο βασιλιάς:

- Ο βασιλιάς έχει άλλη χάρη! Έως τότε, αν δεν γυρίσει ένας βασιλιάς Μπαγκρατιόνι η Γεωργία δεν θα βοηθηθεί σε τίποτα. (Η δυναστεία των Μπαγκρατιόνι έμεινε στην εξουσία της Γεωργίας για περίπου 1.000 χρόνια). Όμως, πριν έρθει ο βασιλιάς, πρέπει να επαναφέρετε το θρόνο. Για πρωθυπουργό να έχετε έναν κακό έστω άρχοντα, γιατί το κυριότερο είναι να δίδεται η χάρις του Θεού στον λαό. (341)

Ι. ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ

Ι.1. Τώρα είναι οι έσχατες μέρες. Και όπως το έτοιμο φαγητό χρειάζεται λίγη μόνον ώρα για να το ζεστάνεις, έτσι κι αυτές είναι τόσο κοντά. Ο Αντίχριστος είναι σαν ένα νεογέννητο που μεγαλώνει και που μερικοί θα το προσκυνήσουν. Και τι δεν έκανα, αλλά με τίποτα δεν μπορούσα να μάθω το όνομά του. Με τη βοήθεια του Θεού, μου εμφανίστηκε ο Άγγελος Κυρίου και μου ανακοίνωσε: «Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να λύσει αυτό το μυστήριο. Έλα, Γαβριήλ, να σου γράψω εγώ τ' όνομά του».

Κι έτσι μου το αποκάλυψε. Όμως αυτό δεν σας αφορά. Για τους ανθρώπους παραμένει ακόμη κρυμμένο. Έρχεται (ο Αντίχριστος) γι' αυτούς που τον περιμένουν. Για να πάρουν νούμερο δεν θα χρειαστεί να χρησιμοποιηθούν δυνάμεις (βία). Όλα θα γίνουν θεληματικά. Και η εξομολόγηση δεν θα βοηθήσει. Προσέξτε.

Έρχονται μέρες που θα τρώτε χώμα. Οι αγώνες των αγίων προφητών, του Ενώχ και του Ηλία, με τον Αντίχριστο θα μεταδίδονται από την τηλεόραση.

Εξαιτίας των αμαρτιών μας θα γίνουν φοβεροί σεισμοί.

Στη Γεωργία θα μπουκώσουν πρώτα τα τανκς των Ρώσων για να μας αφυπνίσουν. (Μπήκαν ήδη το 2008). Θα πουληθούν και θα χαθούν περιοχές της Γεωργίας. Η Παναγία δεν θα το συγχωρήσει. Όλοι θα τιμωρηθούν. Πάνω από την Τιφλίδα είδα να τριγυρνούν δυο γκρίζα πουλιά. Μην πλησιάζετε στην κεντρική λεωφόρο Ρουσταβέλι. Θα γίνει μεγάλος χαλασμός. Στο λόφο του Φουνικουλιόρι με το εστιατόριο έχουν χρησιμοποιήσει τις πέτρες του ναού, ο οποίος βρισκόταν εκεί που τώρα βρίσκεται η Βουλή. Αν δεν επιστραφούν αυτές οι πέτρες στη θέση τους, τα πράγματα δεν θα ηρεμήσουν, και θα γίνονται πάντοτε φασαρίες.

Εκείνοι που θα βρίσκονται μέσα σ' αυτό το πολεμικό χάος θα είναι για καλό. Θα σώσουν τις ψυχές τους. **Μην ανησυχείτε! Ο Θεός είναι παντού.** Να καθαρίζετε τις καρδιές σας και να προσεύχεστε. Ο Κύριος θα σας προστατεύει. Τους αδύναμους όμως θα τους πάρει νωρίς. Τους δυνατούς θα τους αφήσει για να πολεμήσουν τις έσχατες μέρες με τις παγίδες του Αντιχρίστου. **Κι όταν πουν πως δεν υπάρχει πια η Γεωργία, τότε η Παναγία θα ελεήσει τη χώρα μας και θα συμβεί ένα τέτοιο μεγάλο θαύμα, που πολύ γρήγορα η Γεωργία θα εκτείνεται από τη Νικοψία μέχρι το Δαρουμπάντ.**

Όταν η Παναγία αφήσει το Άγιον Όρος, θα χτυπάνε οι καμπάνες. Ο Γαβριήλ θα «αναστηθεί». **Οι ναοί θα σκύψουν για να χαιρετήσουν την εικόνα της Παναγίας. Θα προσκυνήσουν τη Βασίλισσα του Ουρανού και της Γης.** Και όλα αυτά θα μεταδίδονται από την τηλεόραση. Αυτό θα είναι το έλεος του Θεού για τις ψυχές που πρέπει να σωθούν και να έρθουν στη Γεωργία! (355)

1.2. - Την Εκκλησία της Γεωργίας δεν θα την εγκαταλείψει ποτέ η θεία χάρις. Όταν όμως έρθει ο Αντίχριστος, θα βγάλει τις εικόνες και θα κρεμάσει τη δική του εικόνα. Μόνο τότε θα φύγει απ' αυτές τις εκκλησίες και η θεία χάρις. (355)

1.3. Πάντοτε ο Γέροντας μάς έλεγε πως τον εχθρό πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε οπλισμένοι με γνώση. Όταν μια κοπέλα είδε κάπου τυχαία να πουλάνε το βιβλίο με τίτλο **Αντίχριστος - 666**, φοβήθηκε και ούτε που το άγγιξε. Όταν επισκέφτηκε τον π. Γαβριήλ, της είπε:

- Αδελφή, μήπως έχεις κάποιο βιβλίο για τον Αντίχριστο ή μήπως το έχεις δει κάπου;
- Γέροντα, είδα ένα τέτοιο στο δρόμο, αλλά φοβήθηκα και το προσπέρασα, απάντησε εκείνη.
- Τι λες, γυναίκα! Αυτό το βιβλίο να τ' αγοράσεις και να το μοιράσεις όπως μπορείς. **Ούτε εσύ καταλαβαίνεις τι καιροί έρχονται.** (356)

1.4. - Στα χρόνια του Αντιχρίστου θα υπάρχουν δυσκολίες. Αν κλέψεις τρόφιμα, παραβιάζεις μία από τις δέκα εντολές, κι όποιος το κάνει αυτό θα πάρει το νούμερο, την ταυτότητα δηλαδή του Αντιχρίστου. Οι πιστοί θα ελπίζουν στον Θεό και στις έσχατες μέρες ο Κύριος θα ενεργεί τέτοια θαύματα στους δικούς Του

ανθρώπους, που θα τρώνε ένα φύλλο και αυτό θα τους είναι αρκετό για να συντηρηθούν ένα μήνα. Όπως και το χρώμα: θα το σταυρώνουν και θα τους ωφελεί όπως το ψωμί.

- Αν αρνούμαστε να πάρουμε το νούμερο του Αντιχρίστου και με το ζόρι μας σφραγίζουν, τότε τι θα γίνει;

-Αν βιάσουν μια παρθένα παρά τη θέλησή της, ενώπιον του Κυρίου παραμένει παρθένα. Και με τη σφραγίδα του Αντιχρίστου έτσι θα γίνει.

Ο Αντίχριστος δεν θα μπορέσει να εγκαταστήσει το θρόνο του στη Γεωργία. Θα υπάρξουν μικροί, σε σύγκριση με αλλού, διωγμοί. Στο Ευαγγέλιο γράφει ότι παντού θα υπάρξουν διωγμοί και αλλοίμονο σ' αυτούς που θα ισχυριστούν το αντίθετο. Θα έρθει καιρός που θα χρειαστεί να καταφύγετε στα βουνά, όμως μην πάτε μόνοι σας, γιατί ο πονηρός μπορεί να σας σκοτώσει με κανένα βράχο! Πρέπει να πάρετε τα βουνά και τα δάση κατά ομάδες.

- Πότε πρέπει να το κάνουμε αυτό;

- Δεν χρειάζεται να σκέφτεστε το πότε. Η Αγία Τριάδα θα σας οδηγήσει. Για τους χριστιανούς όμως το μεγαλύτερο βάσανο θα είναι πως όταν εκείνοι θα φεύγουν στα βουνά, οι κοντινοί τους άνθρωποι θα μένουν πίσω, αποδεχόμενοι τη σφραγίδα του Αντιχρίστου. **Σύντομα και οι οπαδοί του Αντιχρίστου θα κάνουν το σταυρό τους, θα μπαίνουν στις εκκλησίες, θα κηρύττουν τις εντολές του Ευαγγελίου, αλλά αν δεν κάνουν και καλές πράξεις μην τους πιστεύετε. Τους ανθρώπους του Θεού θα τους αναγνωρίζετε από τις πράξεις τους.** (356-7)

1.5. - Τον Αντίχριστο θα τον προλάβετε, αλλά δεν θα υπάρχουν τέτοιοι μεγάλοι πατέρες στους οποίους θα προσφεύγετε για να τους συμβουλευτείτε. Και όπως πηγαίνετε σε διάφορους γιατρούς και μπερδεύεστε, το ίδιο θα συμβαίνει και με τους πνευματικούς. **Θα μπερδεύεστε και δεν θα μπορείτε να θεραπευτείτε πνευματικά.** (357)

1.6. Η αγάπη είναι η μοναδική δύναμη με την οποία ο άνθρωπος θα μπορέσει ν' αντέξει τις παγίδες του Αντιχρίστου. **Η μισή κόλαση είναι στη γη. Ο Αντίχριστος στέκεται στην πόρτα και προσπαθεί να μπει.** Εσείς θα ζήσετε για να δείτε τον Αντίχριστο. Ο Αντίχριστος θα βασιλεύει παντού, και θα υπάρξουν διωγμοί. Η Γεωργία κληροδοτήθηκε στην Παναγία και Αυτή θα την προστατεύσει. Εδώ θα υπάρξουν μικρότεροι διωγμοί. Μην ανησυχείτε όταν θα δυσκολεύεστε. Εγώ θα έρθω και θα σας βοηθήσω, όμως εσείς δεν θα με βλέπετε. Και πριν νόμιζαν ότι θα έρθει ο Αντιχριστος, αλλά δεν ήταν αυτά τα σημάδια. Ήταν απλώς πόλεμος. **Τότε δεν ήταν ουράνια τα σημάδια και οικουμενικός ο διχασμός.** Ο διχασμός είναι ίσος με την αίρεση.

Σύντομα όλος ο κόσμος θα ενωθεί με το νούμερο του Αντιχρίστου.

Τις έσχατες μέρες μην κοιτάζετε τον ουρανό. Γιατί θα γίνουν τέτοια «θαύματα» που θα πλανηθείτε και θα σας καταστρέψουν. Ο Αντίχριστος είναι γεννημένος και η σφραγίδα του δεν θα είναι μόνον αόρατη. Θα είναι ορατή και θα σφραγίζουν μ' αυτήν τον άνθρωπο στο χέρι και στο μέτωπο.

Ήδη ετοιμάζουν το θρόνο του. Θα φακελώσουν όλους τους ανθρώπους και θα τους καταχωρίσουν στις λίστες του. Κανείς δεν θα μπορεί να ζει έξω απ' αυτές. Οι ζωές των ανθρώπων θα εξαρτώνται από αυτούς. Σε όλα τα προϊόντα θα υπάρχει το νούμερό του. Πρώτα με γραμμές κι ύστερα ολοφάνερα. **Αυτές οι γραμμές είναι ήδη το νούμερο του Αντίχριστου και κρυφά κωδικοποιημένα τα τρία εξάρια (666).** Μη φοβάσθε. Να λέγετε μια προσευχή, να τα σταυρώνετε και έτσι να τα παίρνετε. Τότε μπορεί να είσαι καβάλα στον πονηρό και να σε πηγαίνει στο ναό. Όμως ό,τι σου προτείνει ο δαίμονας, με λόγια ή με πράξεις, μην το δέχεσαι, όσο καλό κι αν σου φανεί. Γιατί θα πέσεις στην παγίδα του και θα καταστραφείς.

- Γέροντα, εκείνος ξέρει ότι είναι ο Αντίχριστος;
- Εκείνος ξέρει. Εσύ θα το καταλάβεις όμως; Να θυμάσαι: Ο Αντίχριστος ακόμη χτυπάει την πόρτα. Κι όταν σου χτυπάνε την πόρτα τι πρέπει να κάνεις;
- Την ανοίγεις.
- Κι όταν δεις τον επισκέπτη τι πρέπει να πεις;
- Ελάτε!
- Περιμένει λοιπόν πρόσκληση. Θα δοθεί η πρόσκληση και θα έρθει. **Τώρα η πόρτα είναι ανοιχτή. Τώρα δεν χτυπάει. Στέκεται στην πόρτα και περιμένει πρόσκληση.** Να το θυμάσαι. **Θα ακολουθήσουν τον Αντίχριστο εκείνοι που έχουν πίστη μόνο με το μυαλό τους.** Όμως όποιος πιστεύει με την καρδιά του θα τον υποψιαστεί. Θα τον γνωρίσει. Στις έσχατες μέρες θα κυκλοφορούν οι γυναίκες στους δρόμους γυμνές και δεν θα νοιώθουν ντροπή. Οι Χριστιανές θα είναι ντυμένες σεμνά. Απ' αυτό θα τις αναγνωρίζουν και θα τις διώκουν. (357-8)

ΙΑ Η ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΙΑ.1. Μια φορά εξέφρασα την επιθυμία να μάθω από τι αποτελείται η ανθρώπινη φύση καθώς και τον προορισμό του ανθρώπου. Ο Γέροντας μου απάντησε:

- Ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα (αφ' ενός), ψυχή και πνεύμα (αφ' ετέρου). Το σώμα έχει πέντε αισθήσεις: όραση, ακοή, γεύση, οσμή, αφή. Έχει και δύο ένστικτα: της επιβίωσης και του πολλαπλασιασμού.

Η ψυχή είναι όπως αναπνέουμε. Όμοια (είναι κάπως) και στα ζώα και στα ερπετά. Διαθέτει διάνοια, συναίσθημα και επιθυμία. Τη διάνοια ο Θεός την έβαλε στο νου. Το συναίσθημα στην καρδιά. Την επιθυμία σ' όλο το σώμα. Τις επιθυμίες διευθύνει η βούληση, η οποία δεν έχει όργανο. Είναι σ' όλο το σώμα. Όταν μας κυριεύει η επιθυμία για κάτι, τότε όλο το σώμα συνεγείρεται. Η ψυχή θέλει να ικανοποιήσει το ένα ή το άλλο συναίσθημα. **Το αθάνατο πνεύμα έχει τρία χαρακτηριστικά: το φόβο του Θεού, τη συνείδηση, τη λαχτάρα για τον Θεό. Όλα αυτά δεν τα έχουν τα ζώα και τα ερπετά.**

Η ψυχή είναι στο αίμα. Αλλά δεν είναι αίμα.

Παλαιά, πριν πέσει ο άνθρωπος στην αμαρτία, και η ψυχή και το σώμα ήταν υποταγμένα στο πνεύμα. Μετά την αμαρτία, η επαφή με το πνεύμα διασπάστηκε και, πλέον, η ψυχή υπακούει στο σώμα. Ό,τι θέλει το σώμα, αυτό και επιτάσσει στην ψυχή να κάνει. Όμως η ψυχή κινεί το σώμα! **Και το πνεύμα δίνει τη νόηση.** Η συνείδηση είναι

μικρός θεός. Ο Κύριος έβαλε τη συνείδηση στον άνθρωπο γιατί ήθελε να τον σώσει. **Το πνεύμα είναι επιστήμονας. Τα ξέρει όλα.** Αυτό αφορά και τη συνείδηση· ερευνά τι είναι καλό και τι κακό. Περνώντας κάποιος άγνωστος δίπλα σου, άλλοτε χαίρεσαι κι άλλοτε ανατριχιάζεις! Το πνεύμα έχει σχήμα αυγού. (360-1)

ΙΑ.2. Ήθελα πολύ να μάθω τι συμβαίνει στην ψυχή μετά το θάνατο, κι ο Γέροντας μου εξήγησε:

- Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, η ψυχή του νεκρού τις δυο πρώτες μέρες τριγυρνάει ατίθαση όπου θέλει. Την τρίτη μέρα ανεβαίνει, όπως και ο αναστημένος Χριστός, στον Ουρανό. Εκεί θα περάσει από τα τελώνια. Για εννέα μέρες θα βρίσκεται στη Βασιλεία των Ουρανών και έπειτα οι Άγγελοι την κατεβάζουν στον Άδη. Στις σαράντα ημέρες την ανεβάζουν πάλι όπου γίνεται η μικρή κρίση. Να διαβάσεις το βιβλίο του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. **Εκεί αναφέρεται ότι το αμαρτωλό πνεύμα θα δυσκολευτεί από τα τελώνια.** Θα του ζητήσουν να απολογηθεί για χίλιες δυο αμαρτίες. Θα υπάρξουν από τους δαίμονες και πολλές συκοφαντίες. Το πνεύμα θα τα περάσει όλα αυτά μέχρις ότου πάει στον Παράδεισο. Αν είναι αμαρτωλός ο άνθρωπος, θα δυσκολευτεί. Όμως θα τον βάλουν να προσκυνήσει τον Κύριο. Όταν ο άνθρωπος πεθαίνει, αμέσως γίνεται η μικρή Κρίση, και η ψυχή ξέρει τι την περιμένει. Ο άνθρωπος κρίνεται με βάση την πίστη του. Δικαιώνεται όμως με τις πράξεις του. (361)

ΣΧΟΛΙΑ:

B.1. Ο Νοστράδαμος, ενώ έκανε μαντείες, παρουσιαζόταν σαν προφήτης για να κερδίζει χρήματα, διαστρέφοντας τον λόγο του Θεού. Μιμήθηκε έτσι τον φιλάργυρο Ιούδα, ο οποίος με προκάλυμα το αποστολικό του αξίωμα «ήταν κλέπτης» (Ιω. 12:6) και τελικά πρόδωσε για 30 αργύρια τον Χριστό (Ματθ. 26:15). **«Για τον Νοστράδαμο, τον προφήτη της Δύσης»:** http://www.imdleio.gr/diaf/2008/08_L-Nostradamus.pdf

B.2. Ο άγιος γέροντας Γαβριήλ ο Ομολογητής και διά Χριστόν σαλός έλεγε: **«Πιστέψτε με, αν δεν φύγω, ο Αντίχριστος δεν μπορεί να έρθει. Εγώ πρέπει να φύγω για να έρθει εκείνος».** Δύο ειδών είναι τα εμπόδια στην έλευση του πονηρού: πνευματικά και εγκόσμια· επειδή και ο άνθρωπος είναι διπλός κατά τη φύση του, έχοντας άφθαρτη ψυχή και θνητό σώμα.

Κατά τον απόστολο Παύλο (Β Θεσ. 2:3-8) η έλευση του Αντιχρίστου εμποδίζεται από το «κατέχον» και τον «κατέχοντα». **Και τώρα το «κατέχον» γνωρίζετε, που θα τον αποκαλύψει στον καιρό του· διότι το μυστήριο της ανομίας (που θα φέρει τον Αντίχριστο) ήδη ενεργείται, μόνο (μένει) ο «κατέχων» να φύγει από τη μέση· και τότε θα αποκαλυφθεί ο άνομος.¹**

¹ «Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἶδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος».

Τι λοιπόν είναι το «κατέχον» που τον αποκαλύπτει στον καιρό του (και όχι ενωρίτερα), δηλ. αυτό που τον εμποδίζει; ερωτά ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Και απαντά: άλλοι μιν λένε ότι είναι η χάρη του (Αγίου) Πνεύματος, ενώ άλλοι η Ρωμαϊκή εξουσία, με τους οποίους εγώ μάλιστα συντάσσομαι.²

Το συγκεκριμένο εδάφιο πράγματι αναφέρεται στη Ρωμαϊκή εξουσία, η οποία θα επιβάλλει την τάξη πριν τον Αντίχριστο, με διάφορα σχήματα και κέντρα. Η εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου προβλέπεται από το «**μυστήριο της ανομίας**» (Β Θεσ. 2:5) σαν την τελική φάση της συγκρότησης σε ένα σώμα όλων των δυνάμεων του κακού με κεφαλή τον Αντίχριστο, και αυτό άρχισε πολύ ενωρίς, αφού από την αποστολική εποχή γράφεται από τον Θεολόγο Ιωάννη ότι «**αντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν**» (Α Ιω. 2:18). (Επομένως εξουσιάζει πρώτα η αρχαία Ρώμη, μετά η Χριστιανική 1η, 2η, και αργότερα η 3η Ρώμη, και τώρα η Ε.Ε. που θεμελιώθηκε στη Συνθήκη της Ρώμης του 1957).

Δείτε: «**3η Ρώμη και τέλος**» www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf

Από πνευματική άποψη, «**ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον**», όπως λέει στην ίδια επιστολή ο απόστολος Παῦλος, **δεν φανερώνεται ο Αντίχριστος**, που είναι και ο ίδιος «αποστασία» στον μέγιστο βαθμό. Επομένως, **της ἐλευσης του Αντιχρίστου θα προηγηθεί μεγάλη αποστασία δηλ. απομάκρυνση των πιστών από τον Χριστό και τις εντολές Του**. Και αυτό που εμποδίζει αυτό το ξέπεσμα των πιστών είναι οι άγιοι, οι οποίοι, όπως ο γέροντας Γαβριήλ, μας παραδειγματίζουν όσο τους έχουμε κοντά μας, και μας διδάσκουν και βοηθούν με την χάρη του Θεού, η οποία σ' αυτούς είναι πλούσια και κάνει θαύματα.

Β.3. Ο γέροντας Γαβριήλ λέει ότι: «**Ο θρόνος του Κυρίου βρίσκεται στον ένατο ουρανό**». Θα δούμε όμως ότι δεν υπάρχει κάποια καθιερωμένη βάση από την οποία να ξεκινάει η μέτρηση των ουρανών, ούτε κάποια τυποποιημένη αναφορά στην διακριτική αρίθμησή τους. Έτσι:

- **Ο απόστολος Παῦλος λέει ότι αρπάχτηκε ως τον τρίτο Ουρανό** (Β Κορ. 2:2).

- **Ο άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός επίσης ανέβηκε στον τρίτο Ουρανό, όπου είδε τον θρόνο του Χριστού:** «Ξαφνικά βλέπω εκεί μια φωτιά που κατέφλεγε τα πάντα. Φοβήθηκα και ζήτησα πάλι βοήθεια από τον οδηγό μου. - Δώσε το χέρι, μου λέει, θα ανέβουμε ακόμη ψηλότερα. **Κι αμέσως βρεθήκαμε στον τρίτο ουρανό.** Ο ουρανός αυτός δεν έμοιαζε καθόλου με τον ουρανό που βλέπουμε από τη γη. **Απλωνόταν σαν χρυσαφένιο δέρμα σε σχήμα πετάλου**». Αλλά και εκεί συνάντησε πολλά «παραπετάσματα», που περνώντας τα ανέβαινε ψηλότερα: «**Ανεβήκαμε και περάσαμε μέσα**»... «Όταν σηκωθεί κι αυτό το παραπέτασμα, μου είπε ο οδηγός μου δείχνοντας το, θα δεις τον Υιό του ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά του Πατρός»... Και πράγματι: «**Παραμερίσθηκε κι αυτά το παραπέτασμα και βλέπω τότε στο αχανές εκείνο ύψος, που καταπλήττει κάθε νου και διάνοια, θρόνο φοβερό, υπερυψωμένο. Κανείς δεν τον κρατούσε, κρεμόταν μετέωρος. Από μέσα έβγαιναν φλόγες πιο λευκές κι από το χιόνι. Επάνω στον θρόνο άστραψε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός**»...

Ο φωτεινός άνδρας που ξεναγούσε τον άγιο Ανδρέα του πρόσθεσε την

² «Τί δήποτ' οὖν ἔστι τὸ κατέχον ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν, τούτέστι, τὸ κωλύον; Οἱ μὲν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν φασίν, οἱ δὲ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν· οἷς ἐγώ γε μάλιστα τίθεμαι». Ιω. Χρυσόστομος (PG. 62, σ. 485).

πληροφορία: **«Κανείς δεν ήρθε εδώ παρά μόνο εκείνος που κοπίασε περισσότερο απ' όλους για το Ευαγγέλιο του Χριστού (ο απ. Παύλος). Δεύτερος είσαι εσύ, επειδή άδραξες την ταπείνωση στην πιο τέλεια μορφή της».** Επομένως ο θρόνος του Χριστού είναι στον «τρίτο Ουρανό». **Και οι τρεις αυτοί Ουρανοί είναι πνευματικοί κατά την περιγραφή του αγίου Ανδρέα.** Διότι στον πρώτο ουρανό ή «στερέωμα» βλέπει αγγέλους, ενώ τον ευμετάβλητο και πνευματικά ασταθή αισθητό κόσμο, τον βλέπει από κάτω σαν αβυσσαλέα θάλασσα: «Κάτω από μας η άβυσσος της θαλάσσης. Με κυρίευσε τρόμος. Φοβήθηκα μήπως γλιστρήσω, και φώναξα στον οδηγό μου:

- Κύριε μου, περπατώ στο κενό, νομίζω πως βαδίζω πάνω σε σύννεφο, φοβάμαι μήπως δεν με βαστάξει και πέσω στη θάλασσα.

- **Μη φοβάσαι. Πρέπει να ανέβουμε ψηλότερα,** μου λέει και μου δίνει το χέρι. **Βρεθήκαμε αμέσως στο δεύτερο στερέωμα...».**

- **Ο άγιος Βαρσανούφιος ο μέγας (6ος αιώνας) ηρπάγη στον έβδομο ουρανό,** και αυτόν θεωρεί υψηλότερο από ότι ο ίδιος λέει: **«πληροφορήσει υμάς ο Κύριος ότι εις τον έβδομον ουρανό αναφέρει η αγάπη τους ανθρώπους τους έχοντας αυτήν»...** (αγίου Νικοδήμου [λινκ](#)) Και επειδή τίποτα ανώτερο δεν είναι από την αγάπη, άρα ο ανώτερος ουρανός είναι ο έβδομος!

Αυτά δεν πρέπει να μας μπερδεύουν... Κάποιοι αναφέρονται στους πνευματικούς ουραμούς, που έχουν πολλές διαβαθμίσεις, με τις βασικότερες να είναι συνολικά επτά. Μπορούμε να δούμε σαν ουραμούς και τους τόπους των εννέα αγγελικών ταγμάτων, αν και δεν συνηθίζεται. Ο γέροντας, αλλού (z.6.), φαίνεται να ξεκινάει την αρίθμηση από τους δύο ορατούς ουραμούς, (την ατμόσφαιρα και το αστρικό στερέωμα): **«Πόσοι ουρανοί υπάρχουν; Εννέα! Εμείς βλέπουμε το κομμάτι του σύμπαντος που είναι ορατό».** Πιο «πάνω» είναι οι πνευματικοί ουρανοί, ενώ πιο «κάτω», στα καταθόνια, είναι ο Άδης όπου κρατούνται από τα πονηρά πνεύματα οι ψυχές των αμαρτωλών. ...**«Και μας έδειξε κάτω στη γη. Εκεί κάτω οι άνθρωποι βασανίζονται»...**

B.4. Ο απόστολος Παύλος λέει: **«καθ' όσον απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις»**, και ο γέροντας Γαβριήλ παρομοίως: **«Ο άνθρωπος μια φορά έρχεται στον κόσμο και μια φορά του δίνεται η ευκαιρία να σωθεί. Καμιά μετεμψύχωση δεν υπάρχει».** Στην 5η Οικουμενική Σύνοδο (553 μ.Χ.) κατεκρίθησαν ως αιρετικά τα τρία κεφάλαια του Ωριγένη που περιείχαν τις σχετικές πλάνες.

Η γενιά του Σηθ ήταν ευσεβής, και αποκαλούνται τιμητικά **«υιοί Θεού»** στην Γένεση. Αλλά όταν **«άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί επί της γης»** (Γεν. 6:1) αυτή αναμίχθηκε με την γενιά του Κάϊν, που δεν είχε πνευματικά ενδιαφέροντα, και έτσι στράφηκαν όλοι στα γήινα και **έγιναν «σάρκες».** Τότε όλους πλην, του Νώε και της οικογενείας του, τους εγκατάλειψε η χάρη του Θεού: **«και είπε Κύριος ο Θεός· δεν θα καταμείνει το Πνεύμα μου στους ανθρώπους αυτούς στον αιώνα, επειδή αυτοί είναι σάρκες»**, (Γεν. 6:3) δηλ. έχουν μόνο σάρκινα και καθόλου πνευματικά ενδιαφέροντα. Αυτό είναι πολύ διδακτικό στην εποχή μας, που **θέλουμε να συστήσουμε ανθρώπινη ειρήνη μακριά από τον αληθινό Θεό,** καταπατώντας τις εντολές Του, διαστρέφοντας τον λόγο Του και ξεχνώντας τον πνευματικό μας προορισμό. Έτσι όμως θα καταστραφούμε, τώρα με φωτιά (Β Πέτ. 3:7), όχι με νερό όπως επί Νώε.

B.9. Στο αίμα είναι οι αμαρτίες, λέει ο γέροντας Γαβριήλ, γιατί οι αμαρτίες επηρεάζουν το σώμα, που κρατιέται στη ζωή μέσω του αίματος το οποίο το διατρέχει και το τρέφει. Γράφεται στο Λευιτικό (κεφ 17, στίχος 11): **«η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι»**. Δηλ. το αίμα είναι η ψυχή κάθε σάρκας. Αυτό ισχύει επακριβώς για τα ζώα, ενώ κάπως **ισχύει και για τους ανθρώπους όταν γίνουν «σάρκες»**, δηλ. ξεπέσουν από την πνευματική ζωή, μοιάζοντας (με όσα πράττουν) με ανόητα ζώα. Διότι **με τον όρο «ψυχή» αναφερόμαστε άλλοτε στην ουσία της, και άλλοτε στις ιδιότητες ή ενέργειές της**.

Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ της ψυχής των ζώων, που ως γήινη, έχει θνητή ουσία³ και ενέργεια, και της ψυχής των ανθρώπων που, **ως λογική και αθάνατη που είναι, έχει ουσία απλή εκτός του φθαρτού αυτού πολυσύνθετου κόσμου, με την δυνατότητα όμως να δίνει με ενέργειές της ζωή στο σώμα**. Οι άγγελοι που ζουν στον ίδιο άφθαρτο κόσμο με τις ψυχές μας, μπορούν επίσης να επεμβαίνουν στα γήινα, καθώς και τα ξεπεσμένα πνεύματα (οι δαίμονες), αλλά δεν έχουν, ούτε μπορούν να δίνουν ζωή σε σώμα. Για να κατανοήσουμε καλύτερα το θέμα των ψυχών πρέπει να έχουμε υπόψιν τη διδασκαλία του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, βάσει της οποίας **κάθε φύση (ή ουσία) έχει τη δική της θέληση και ενέργειες**. Το αντίθετο καταδικάσθηκε από την 6η Οικουμενική Σύνοδο (680 μ.Χ.).

Η παράβαση των εντολών του Χριστού προξενεί τις αμαρτίες, οι οποίες αρρωσταίνουν την ψυχή, διότι **«κάθε αμαρτία, μας απομακρύνει από τη χάρη του Θεού»**, λέει ο ίδιος (z.1.). Και συμπληρώνει: **«Όταν κάνεις το καλό, ανεβαίνεις μια σκάλα (παίρνεις χάρη). Όταν αμαρτάνεις την κατεβαίνεις (χάνεις χάρη)»**. (B.10.)

Από τις αμαρτίες αρρωσταίνει και το σώμα, όπως δείχνεται από την ίαση του επί 38 έτη παραλύτου, για την οποία εξηγεί ο άγιος Ιω. ο Χρυσόστομος: **«Ότι από αμαρτίες βρισκόταν σ' αυτήν την κατάσταση άκουσε τι λέει ο Χριστός: Να, έγινες υγιής, να μην αμαρτάνεις πλέον, για να μη σου συμβεί τίποτα χειρότερο»**. (... «Ότι δὲ ἐξ ἁμαρτημάτων οὕτω διέκειτο, ἄκουσον τί φησιν ὁ Χριστός: Ἴδε, ὑγιής γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται» Ομιλία στον Λάζαρο, PG 48:999).

B.15. «Το πνεύμα και το σώμα δημιουργούνται μαζί, με τη σύλληψη», λέει ο γέροντας Γαβριήλ, σε συμφωνία με τη Βίβλο και τους Πατέρες, **αναφερόμενος στην ψυχή με τον όρο πνεύμα**, που είναι ταυτόσημος.

«Όταν συλληφθεί το παιδί, στην αρχή ζει με την ψυχή (δηλ. το πνεύμα που είχε πριν)», η οποία ασχολείται πρώτα με τη διάπλαση και ζωοποίηση του σώματος μέσα στην κοιλιά της μητέρας. Όμως από τον 4ο μήνα ο Κύριος, στη μήτρα της μητέρας, δίνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, λέει ο γέροντας, δηλ. από τότε το παιδί έχει το νοερό της ψυχής δεκτικό των υψηλότερων (λογικών) χαρισμάτων του αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό ο γέροντας σε κάποια περίπτωση **«στρεφόμενος προς την κοιλιά της μητέρας είπε:**

³ Καταχρηστικά μιλάμε για θνητή (σωματική) ουσία της ψυχής των ζώων, για να μην θεωρηθεί κανόνας το να υπάρχει ενέργεια χωρίς ουσία. Επειδή στην περίπτωση αυτή, ουσία και ενέργεια είναι του υλικού κόσμου, στον οποίο ισχύει η αντιστοιχία μάζας σε ενέργεια, μπορούμε να μιλάμε και μόνο για το ένα, πχ την ενέργεια, όπως ο θέλει ο άγιος Γρηγόριος. Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά τα ζώα δεν πρέπει να θεωρούνται ότι έχουν την ψυχή σαν ουσία, επειδή ψυχή σημαίνει ζωή, και στα άλογα το να λέμε ότι υπάρχει ζωή θνητή δεν παρσιάζει (είναι οξύμωρο). Δείτε και: www.imdle0.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html

- **E; Δεν ακούς το λόγο του Κυρίου;** Και τότε το παιδί άρχισε να κλωτσάει τόσο δυνατά την κοιλιά της μητέρας του, που εκείνη διαμαρτυρήθηκε» (B 21).

Ο γέροντας μιλάει Ορθοδοξότατα. Δεν υποστηρίζει ψυχή άλογη που μεταποιείται σε λογική και κατόπιν έρχεται η χάρη του Αγίου Πνεύματος, αλλά στην ίδια ψυχή που δημιουργήθηκε τον καιρό της σύλληψης (μαζί με το σώμα), σ' αυτήν έρχεται ο φωτισμός, επειδή είναι κατάλληλη γι' αυτό.

E.1. «Αφού βρήκες στο σπίτι ένα μαύρο αντικείμενο και σ' έβαλε σε υποψίες, γιατί δεν το πέταξες; Αυτά ήταν μάγια», γράφεται στο βιβλίο (σελ. 313). Το πέταγμα των αντικειμένων της μαγείας είναι μια πρόχειρη λύση. Και βλέπομε ότι σε μια περίπτωση και «ο άγγελος διέταξε τον γέροντα να πετάξει όλα (τα μάγια) πίσω του, έτσι που να μην ακουμπάνε το ένα το άλλο». (E.6.). Αλλά είναι στην γενική περίπτωση επικίνδυνο να μην καταστρέφονται τα μάγια με ευχές της Εκκλησίας, και να πετάνονται απλώς ή να καίγονται. Υπάρχει ένα σχετικό περιστατικό με τον γέρ. Σίμωνα τον Αρβανίτη (+1988):

«Μια φορά είπε μια κυρία στον π. Σίμωνα, πως στο σπίτι της βρήκε κάτι μάγια, με καρφίτσες και τα παρόμοια, και πως τα έκαψε. Ο π. Σίμων της απάντησε, πως αυτά δεν τα καίνε, αλλά οι πιστοί τα παραδίδουν στην Εκκλησία, γιατί μόνο η Εκκλησία μπορεί να λύσει τα μάγια και κανένας άλλος».⁴ Έλεγε και ο γ. Γαβριήλ: **«Αν υπάρχουν υποψίες ότι στο σπίτι έχουν κάνει μάγια, πρέπει να φέρουν τον ιερέα να διαβάσει «ευχές κατά της μαγείας» και έτσι να ευλογηθεί το σπίτι».** (E.2.).

Κάποτε ο γέροντας αν και διάβασε ευχές στο σπίτι, **όταν βρήκε τα μάγια δεν φαίνεται να διάβασε και σ' αυτά ευχές για να λυθούν**, αλλά όπως λέει ο ίδιος: «Τα έβγαλα και τα έκαψα στη μέση της αυλής». Όμως του ακολούθησε μεγάλος πειρασμός όταν ξαναπέρασε από εκεί: «Στο σημείο αυτό έκαψα τις προάλλες τα μάγια και, από την απροσεξία μου, έμπλεξα στην παγίδα του Πονηρού». (E.4.)

Τόνιζε πάντως ο γέροντας Σίμων ο Αρβανίτης: **«Τον καλό Χριστιανό, που πηγαίνει τακτικά στην εκκλησία, νηστεύει, εξομολογείται πριν κοινωνήσει, μελετά τα βιβλία του Θεού και τον βίο του Αγίου της ημέρας που εορτάζει, και προσέχει να μην κακολογήσει κανέναν και αγωνίζεται κατά των παθών του, τα μάγια δεν τον αγγίζουν καθόλου. Ο σατανάς ούτε το όνομά του δεν θέλει να ακούσει!»** (45)

ΣΤ.1. Ο γέροντας Γαβριήλ λέει για τη Γεωργία: **«Ο Θεός, όταν θέλει να καταδικάσει μια χώρα, αποστρέφει το βλέμμα Του από αυτήν».** Όμοια η γερόντισσα Λαμπρινή (+2002) λέει: **«Ο Κύριος έχει (προσωρινά) αποστρέφει το πρόσωπό του από εμάς τους Έλληνες».**⁵

Φαίνεται ότι η «πολύθεη αθειά»⁶ της παγκοσμιοποίησης βρήκε πνευματικά απροετοίμαστους και τους Γεωργιανούς και τους Έλληνες. Αντίθετα προς τις φιλόσαρκες αντιλήψεις, που αυξήθηκαν κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια, προειδοποιούσε ο γέροντας Σίμων ο Αρβανίτης: **«Ο Θεός λέει διά του προφήτου Ησαΐου: «Εάν θέλετε και**

⁴ Το (10) από τα επιλεγμένα αποφθέγματα του π. Σίμωνος: http://www.imdleio.gr/diaf/2012/gSimon_Arban.pdf

⁵ Γράφεται στο: <http://www.imdleio.gr/diaf/2015/07/oxi.html>

⁶ Έκφραση του αγίου Μαξίμου του Ομολογητού για την πνευματική κατάσταση της Βαβυλώνας.

Με εισακούσετε, τα αγαθά της γης φάγεσθε. Εάν όμως δεν θέλετε μήτε Με εισακούσετε, μάχαιρα θα σας καταφάει». Ο προφήτης μας λέει πως δεν θα μπορέσει ο άνθρωπος να ιδεί ημέρες χαράς και γαλήνης και απολαύσεως των αγαθών, που έδωσε άφθονα ο Θεός στη γη ετούτη, αν δεν υπάρξει υπακοή στο θέλημά Του». (20Γ)⁷

Αλλά η πρόνοια του Θεού θα οδηγήσει έτσι τα πράγματα που όλες οι Ορθόδοξες χώρες θα ανορθωθούν πνευματικά και θα ευημερήσουν υλικά. Θα προηγηθούν γεγονότα διότι, κατά τον γέροντα Σίμωνα, «δεν εδύνατο ο Θεός πλέον να ανεχθεί την λυπηρά κατάσταση σ' όλη την οικουμένη, μηδαμώς εξαιρουμένης και της Ελλάδος, που την αγαπά περισσότερο, και το οποίο στα χαρτιά μας λέει, και σε λίγο πραγματοποιούνται: **ότι η Ελλάς, η Ελλάς θα δείτε σε λίγο πόσο θα γίνει μεγάλη, μεγάλη, μεγάλη.** Όχι μόνο θα δείτε, θα έχει εξαίρετο και λαμπρό παράδειγμα σ' όλη την Οικουμένη...» (70) Αυτό θα είναι ένα θαύμα του Θεού: **«Κι όταν πουν πως δεν υπάρχει πια η Γεωργία, τότε η Παναγία θα ελεήσει τη χώρα μας και θα συμβεί ένα τέτοιο μεγάλο θαύμα, που πολύ γρήγορα η Γεωργία θα εκτείνεται από τη Νικοψία μέχρι το Δαρουμπάντ»,** μας αποκαλύπτει ο γ. Γαβριήλ (1.1.)

ΣΤ.2. «Ο γέροντας Γαβριήλ αναφέρει μια μετά θάνατον φιλανθρωπία του Θεού στους αμαρτωλούς: Ότι **«στην Κόλαση η φωτιά γλιτώνει την ψυχή από τα πιο πολλά βάσανα».** Αυτό σημαίνει ότι η κατάσταση των αμαρτωλών που θα βρίσκονται στην Κόλαση μετά την Κρίση (ψυχικά και σωματικά), δεν θα χειροτερεύει διαρκώς, αλλά με τα ανάλογα βάσανα προς τα πάθη του καθενός, θα εμποδίζεται η αύξηση της αμαρτίας, και επομένως η μεγαλύτερη απομάκρυνση από τη χάρη του Θεού, που αυτή ακριβώς προξενεί καταστάσεις Κόλασης. Έτσι **το κακό δεν θα γίνει αθάνατο,** διότι δεν θα αυξάνει διαρκώς, και ο Θεός δεν θα μοιάζει διάκονος της κακίας των αμαρτωλών, αλλά ως αγαθός κατά φύσιν, θα είναι πάντα φορέας και δωρητής κάθε αληθινού αγαθού. Στους δικαίους θα προστίθενται αγαθά αιωνίως, ανάλογα με την δεκτικότητα της ψυχής καθενός, διότι ο Θεός είναι ανεξάντλητη πηγή αγαθών. **«Και στην αιωνιότητα ο Θεός παρέχει σ' όλους τα αγαθά γιατί είναι πηγή των αγαθών αναβλύζοντας σ' όλους την αγαθότητα, ενώ ο καθένας καταπώς έκανε δεκτικό τον εαυτό του, μετέχει στο αγαθό».** (Ιω. Δαμασκηνού. PG 94:1569B).

Πριν την τελική Κρίση, η μετά θάνατον κατάσταση δικαίων και αδίκων μπορεί να μεταβληθεί, είτε προς το καλύτερο με τις προσευχές πχ της Εκκλησίας, είτε προς το χειρότερο με το κακό πχ. παράδειγμα που άφησαν προς μίμηση οι αμαρτωλοί. Η μεταβολή μπορεί να γίνει μόνο από τους ζωντανούς, όχι από τους ίδιους τους κοιμηθέντας.

Επομένως από τώρα, όπως λέει ο ιερός Δαμασκηνός: **«Είναι η μεν μετοχή του Θεού τρυφή (απόλαυση), η δε αμεθεξία αυτού κόλαση»** (Κατά Μανιχαίων. PG 94:1548A). Ακόμη: **«Ο Θεός και στο Διάβολο διαρκώς χορηγεί τα αγαθά, αλλά εκείνος δεν θέλει να τα πάρει».** (PG 94:1569B).

Οι αμαρτωλοί και ο Διάβολος δεν ποθούν τα αληθινά εκ Θεού αγαθά και γι' αυτό δεν τα λαμβάνουν. Όταν οι λογικές οντότητες, άγγελοι και άνθρωποι στραφούν, με την

⁷ Όλα τα αποφθέγματα του π. Σίμωνος είναι από εδώ: http://www.imdle0.gr/diaf/2012/gSimon_Arban.pdf

ελεύθερη προαίρεσή τους, ενάντια στο θέλημα του Θεού, τότε απομακρύνεται η χάρη Του απ' αυτές. Αυτό γίνεται σταδιακά, με την παροχή καιρού μετανοίας στην αρχή, και οριστικά όταν η αμετανοησία παγιωθεί. «*Αν ο Αδάμ και η Εύα είχαν (αμέσως) μετανοήσει, ο Θεός θα τους άφηνε στην Εδέμ*», λέει ο γέροντας (Στ.1.), αλλά και τώρα υπάρχει καιρός μετανοίας στους απογόνους τους για να κληρονομήσουν Παράδεισο πολύ ανώτερο της Εδέμ.

Λέει ακόμη ο γέροντας: «*Ο Σατανάς ήταν πρώτα φορέας του φωτός, δημιουργημένος με καλοσύνη, αλλά όταν περιφρόνησε την καλοσύνη τη μετέτρεψε σε κακό. Και ο Θεός τον εξόρισε από τον Ουρανό για να εγείρει σ' αυτόν τη μετάνοια*». Αλλά μπορούσε να μετανοήσει, όπως συμβαίνει με τους ανθρώπους; «*Οι άγγελοι αμάρτησαν στην αιωνιότητα, ενώ οι άνθρωποι αμαρτάνουν εν χρόνω*»,⁸ λέει ο γέροντας **Σωφρόνιος ο Αγιορείτης** και κήτορας Μονής στο Έσσεξ (+11 Ιουλίου 1993). Συνεπώς οι άγγελοι χρειαζόντουσαν τη μέθεξή τους σε κάτι έξω από την αιωνιότητα για να μετανοήσουν, και αυτή η ευκαιρία τους δόθηκε με την δημιουργία του υλικού κόσμου (που έχει δικό του χρόνο) και του ανθρώπου. Και ο γέροντας Γαβριήλ την μετάνοια του Πονηρού την τοποθετεί σαν δυνατότητα **μετά την εξορία του από τον Ουρανό**, δηλ. μετά την πτώση στον περίγειο χώρο: «*Και ο Θεός τον εξόρισε από τον Ουρανό για να εγείρει σ' αυτόν τη μετάνοια*».

Αλλά η εξαπάτηση των πρωτοπλάστων σήμανε την λήξη αυτής της περιόδου πιθανής μετανοίας. Διότι έδειξε την επιμονή του διαβόλου στην αμαρτία και την επί πλέον προσθήκη μίσους προς τον άνθρωπο, τον οποίο με τις συμβουλές του θέλησε να εγκλωβίσει στον αισθητό κόσμο. Γι' αυτό όμως τότε δέχεται την κατάρα του Θεού, διά της οποίας σέρνεται σαν φίδι (προσκολώμενος) και ο ίδιος στα αμαρτωλά πάθη που υποδαυλίζει στο διωγμένο από τον Παράδεισο γένος του Αδάμ.

Αν οι πεσμένοι στη γη άγγελοι είχαν χρησιμοποιήσει την δυνατότητα να συναναστρέφονται με τον άνθρωπο για να του μεταδώσουν την γνώση από το πάθημά τους, μετανοώντας για την υπερηφάνειά τους, τότε θα ωφελούντο από την πρόοδο των πρωτοπλάστων στην αρετή. Συμφιλιωμένοι με τον άνθρωπο θα ανέμεναν την επισφράγιση της σωτηρίας τους από τον Μεσσία. Και οι αγαθοί άγγελοι ωφελούνται από τους αγώνες της Εκκλησίας, αυξάνοντας σε πνευματική γνώση και αρετή (διά της υπακοής στο θέλημα του Θεού και διά της αγάπης προς Αυτόν και προς όλη τη δημιουργία).

Αλλά ούτε οι άνθρωποι ούτε οι άγγελοι μπορούσαν να σταθεροποιηθούν στο αγαθό χωρίς «*το μυστήριο το αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των γενεών*» (Κολ. 1:26) **διά του οποίου «ανακεφαλαιώνονται τα πάντα εν τω Χριστώ, τα επί τοις ουρανοίς και τα επί της γης»** (Εφ. 1:10). Ο ενανθρωπήσας Χριστός βρήκε τον διάβολο αμετανόητο να προσπαθεί να εξαπατήσει και τον ίδιο! Γι' αυτό αναγγέλει από τότε την καταδίκη του «*στο πυρ το αιώνιο το ετοιμασμένο γι' αυτόν, δηλ. τον διάβολο, και τους αγγέλους του*». (Ματθ. 25:41).

2.3. Έλεγε, από την Γεωργία, ο γέροντας Γαβριήλ: «*Μετά την εμφάνιση του Οικουμενισμού θα έρθει ο Αντίχριστος*». Και επειδή ο γέροντας κοιμήθηκε το 1995, εμφάνιση εδώ δεν εννοεί την έναρξη του Οικουμενισμού με διερευνητικές συζητήσεις και

⁸ Το (Α 55) από τα αποφθέγματα: http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf

προτάσεις, οι οποίες είχαν ξεκινήσει πολλές δεκαετίες πριν, **αλλά την οργάνωσή του σε σώμα**. Αυτό θα βλάψει και τους Ορθοδόξους που θα συμμετάσχουν. **Ήδη όμως οργανώνεται επίσημα και η Πανθηρσκεία από το 1986, υπό τον εκάστοτε πάπα της Ρώμης**. Από την Ελλάδα, ο γέρον Σίμων ο Αρβανίτης «σε σχετική ερώτηση, τι γνώμη έχει για την λεγόμενη οικουμενική κίνηση, απάντησε με τη φράση του Αγίου πατρός Ιουστίνου Πόποβιτς: **Ο Οικουμενισμός, παιδί μου, είναι η παναίρεση των αιώνων**». (Το 29ο): http://www.imdleo.gr/diaf/2012/gSimon_Arban.pdf

2.6. Οι Εξωγήινοι είναι δαίμονες λέει ο γέρ. Γαβριήλ, όταν βέβαια όσα φαίνονται στον ουρανό δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης τεχνολογίας. Γιατί είναι σχεδιασμένο, η τελευταία φάση στο σκηνικό της παγκοσμιοποίησης να περιλαμβάνει την απειλή των εξωγήινων. Ο «πατέρας των πυραύλων» Βέρνερ Φον Μπράουν προειδοποιούσε για την ύπαρξη του μυστικού αυτού σχεδίου.⁹

Ένα ενδιαφέρον στοιχείο στην υπόθεση έδωσε ο **Έντουαρντ Σνόουντεν**, που ήταν τεχνικός και διαχειριστής συστημάτων στην Αμερικανική «Υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας» (NSA) και την «Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών» (CIA) από τις οποίες αντέγραψε ένα τεράστιο αριθμό εγγράφων εκ των οποίων αρκετά έδωσε από τον Ιούνιο του 2013 στον τύπο.

*«Σύμφωνα με τα έγγραφα, τα οποία ο Σνόουντεν αντέγραψε από τη CIA, η κυβέρνηση των ΗΠΑ γνωρίζει εδώ και πολύ καιρό την ύπαρξη των UFO, η διαχείριση των οποίων γίνεται από νοήμονα όντα τα οποία είναι πολύ περισσότερο ανεπτυγμένα από την ανθρωπότητα και την τεχνολογία της. **Η φυλή αυτή δεν είναι εξωγήινη. Ζει στη Γη εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια.***

*Η CIA διαθέτει συστήματα παρακολούθησης και αποθηκεύει δεδομένα από σόναρ μεγάλου βάθους, αλλά όλα είναι διαβαθμισμένα με χαρακτηρισμό Κρατικού Μυστικού. Ούτε καν οι ίδιοι οι επιστήμονες δεν μπορούν και δεν επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση σε αυτά τα απόρρητα. **Αυτή η ευφυής και ανεπτυγμένη τεχνολογικά φυλή, ζει στον μανδύα της Γης, δηλαδή, χοντρικά τουλάχιστον, 30 χλμ κάτω από την επιφάνεια της γης έως και 2.900 χλμ. μόλις λίγο πάνω από τον εξωτερικό πυρήνα της γης.***

***Αυτή η περιοχή, λίγο πάνω από το κέντρο της γης, έχει συνθήκες διαβίωσης περίπου σταθερές, για δισεκατομμύρια χρόνια. Μπορεί σε μας να φαίνονται ως ακραίες συνθήκες, αλλά για την φυλή φαίνεται πως ήταν μία καθημερινότητα χωρίς προβλήματα**».¹⁰ Να σημειωθεί ότι οι Ναζί αποκρυφιστές πίστευαν στη θεωρία της κοίλης γης. **Όμως στα καταχθόνια, δεν μπορεί παρά να ζούν μόνο δαίμονες,** (τα διωγμένα από τον Ουρανό πνεύματα), όπως λέει ο άγιος γέροντας Γαβριήλ!*

1.1. Στον γέροντα Γαβριήλ αποκαλύφθηκε το όνομα του Αντιχρίστου αλλά, όπως σωστά λέει, «αυτό δεν μας αφορά». Γι' αυτό και στην Αποκάλυψη μας δίδεται μόνο ο αριθμός του ονόματός του (666) από τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, επειδή αυτός προβάλλεται πριν τον ερχομό του, **σαν σύμβολό του**. Και όπως ο Τίμιος Σταυρός

www.imdleo.gr

⁹ www.imdleo.gr/diaf/2011/01/W_Von_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf

¹⁰ «Ο Έντουαρντ Σνόουντεν και οι αποκαλύψεις για την Κοίλη Γη (vid)» (1-07-2015) [λινκ](#)

προηγείται του Χριστού έτσι και ο αριθμός 666 - σύμβολο του Αντιχρίστου προηγείται του δικού του ερχομού.

Η προφητεία του Αγίου Νείλου του Μυροβλύτη (που έζησε γύρω στα 1600) λέει ότι η εικόνα της Παναγίας των Ιβήρων στις έσχατες μέρες θα εγκαταλείψει την περιοχή του Αγίου Όρους.

Πιο πριν θα γίνει μια επιδρομή σ' αυτό **«διότι ακούοντες οι λησταί πως το Όρος έχει πολλά θησαυρισμένα έρχονται να τα αρπάσουν»**, λέει ο άγιος Νείλος. Και ήδη «οι θησαυροί του Αγίου Όρους» διαφημίζονται παντού. Αλλά τότε δεν πρέπει να φοβηθούν οι μοναχοί, διότι η Παναγία, ως Ουράνια βασίλισσα, θα βρίσκεται μέσα στο Άγιον Όρος. **«Ωχ οσιότατοι πατέρες, όταν ευρίσκεται η Βασίλισσα μέσα εις το Όρος τούτο, και τύχει εξ αμαρτιών σας να έλθουν οι λησταί να σας καταδρομήσουν, δύναται η Βασίλισσα να σας εξαγοράσει. Αλλ' όταν αυτή αναχωρήσει και έλθουν οι λησταί, ποίος τότε να σας ελευθερώσει; Ουδείς»**.

Τονίζει λοιπόν ο άγιος Νείλος (σελ.527 χειρογράφου): **«Σας λέγω και τούτο. Ότι εν όσω ευρίσκεται ο χαρακτήρας της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου εν τω μέσω εις το Όρος τούτο, να μην τολμήσει τινάς (κάποιος) να αναχωρήσει από το Όρος τούτο... Αν ίσως όμως και ιδείτε πως ανεχώρησεν ο χαρακτήρας, η εικόνα της Θεοτόκου από το Όρος, πηγαίνετε και εσείς όπου ορέγεσθε, μόνον το επάγγελμα της Μοναδικής Πολιτείας να φυλάττετε όπου ευρίσκεσθε»...**

Λέει ακόμη ο άγιος Νείλος (σελ. 525-7) για τα σημάδια της αναχώρησης της Παναγίας: **«Όρα (πρόσεχε) καλώς. Ωχ οσιότατοι πατέρες, η αναχώρησις της σωτηρίας είναι αύτη. Πρώτον έχει να κλονίζεται (σειείται) το Μοναστήριον (των Ιβήρων) όπου κατοικεί ο χαρακτήρας της (δηλ. η εικόνα της) έως ολίγον καιρόν, και αυτό σημαίνει πως θέλει αισθάνεται η αναισθησία (δηλ. οι τότε αναισθητοι στα πνευματικά), ότι έχει να δυστυχήσει το φυλακτήριόν της οπού την εφύλαξεν έως την σήμερον. Και ύστερον μετά τον κλόνον τούτον, έχουν να δώσουν κλόνον φοβερόν όλα τα ξύλα τα πεφυτευμένα, και να στραφούν όλα τα ριζωμένα δένδρα κατά την Βασίλισσαν ως προσκύνημα προβοδώσεως (για να την ξεπροβοδίσουν). Και ο Άθωνας θέλει κτυπά κρότον φοβερόν, και να εβγάλει βοήν λεπτήν. Και όταν εύγει (βγει) ο χαρακτήρας της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, θέλει γίνει σημείον φοβερόν και τρομερόν. Ήγουν (δηλ.) έχουν να γείρουν όλες οι Εκκλησίες κατά την αναχώρησιν της σωτηρίας ως προβόδισμα της Βασιλίσεως της σωτηρίας»...**

Διαβάστε από το χειρόγραφο: www.imdleio.gr/diaf/2007/061-st_Nilus-anaxwr_eikonos_Panagias.pdf

Αυτά λέει και ο γέροντας Γαβριήλ από την Γεωργία. **«Οι ναοί θα σκύψουν για να χαιρετήσουν την εικόνα της Παναγίας. Θα προσκυνήσουν τη Βασίλισσα του Ουρανού και της Γης. Και όλα αυτά θα μεταδίδονται από την τηλεόραση»!** Αλλά οι τότε άνθρωποι θα έχουν γίνει αναισθητοι στα πνευματικά μηνύματα, αν και θα βλέπουν και θα ακούν όσα συμβαίνουν.

ΙΑ.1. Για να κατανοήσομε σωστά τα λόγια του γέρ. Γαβριήλ του Γεωργιανού, πρέπει να έχομε κατά νουν τη διδασκαλία της Εκκλησίας για την ψυχή, από την οποία ιδιαίτερα ας θυμηθούμε ότι:

Πρώτα ο Θεός έφτιαξε τις τάξεις των αγγέλων, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, που είναι ασώματοι κατά τη φύση τους, όχι κατ' απόλυτη έννοια όπως ο

Θεός, αλλά σε σχέση με την ύλη. Μετά δημιούργησε τον υλικό και αισθητό κόσμο, και κατόπιν σαν σύνδεσμο μεταξύ ορατής και άορατης φύσης έπλασε με τα χέρια Του (άμεσα) τον άνθρωπο «**κατ' εικόνα Θεού**» και ομοίωση. Γράφεται στην Γένεση: «...Καὶ εἶπεν ὁ (Τριαδικός) Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον **κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν...** καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, **κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν,** ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». (Γεν. 1:26-27).

«...Από τη γη μεν διέπλασε το σώμα, ψυχή δε λογική και νοερά διά του εμψυσήματός Του έδωσε σ' αυτόν, που αυτό ακριβώς ονομάζομε θεία εικόνα. Διότι το μεν κατ' εικόνα δηλώνει το νοερό και αυτεξούσιο, το δε καθ' ομοίωση, την ομοίωση κατά το δυνατόν στη αρετή». (...«Ἐκ γῆς μὲν τὸ σῶμα διαπλάσας, ψυχὴν δὲ λογικὴν καὶ νοερὰν διὰ τοῦ οἰκείου ἐμψυσήματος δοὺς αὐτῷ, ὅπερ δὴ θείαν εἰκόνα φαμέν· τὸ μὲν γὰρ **«κατ'εἰκόνα»** τὸ νοερὸν δηλοῖ καὶ αὐτεξούσιον, τὸ δὲ **«καθ' ὁμοίωσιν»** τὴν τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίωσιν». Ιω. Δαμασκηνού. Ἔκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. 26ο: Περὶ ἀνθρώπου).

Επομένως αυτά τα δύο, ψυχή και σώμα, είναι τα συστατικά από τα οποία αποτελείται ο άνθρωπος, και κανένα άλλο. **«Συγχρόνως δε με το σώμα και η ψυχή πλάστηκε, όχι το ένα μεν πρώτα το δε άλλο ύστερα, κατά τα φλυαρήματα του Ωριγένη»**, λέει επίσης ο ιερός Δαμασκηνός.

«Η ψυχή λοιπόν είναι ουσία ζώσα απλή, ασώματος, άορατη κατά τη φύση της με τους σωματικούς οφθαλμούς, λογική και νοερή, ασχημάτιστη, χρησιμοποιούσα οργανικό σώμα, παρέχουσα σε αυτό ζωή και μαζί αύξηση, αίσθηση και γέννηση, χωρίς να έχει τον νου σαν (κάποιον) άλλο, έξω από τον εαυτό της, αλλά το καθαρώτατο μέρος της»...

Τη ζωή λοιπόν στο σώμα την παρέχει η ψυχή, γι' αυτό και στη Γραφή πολλές φορές η ψυχή έχει την έννοια της ζωής:

«Ὡσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». (Ματθ. Κ 28). Ομοίως:

«Εγώ ειμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». (Ιωάν. Ι 11).

Γενικά με τον όρο ψυχή εννοούμε άλλοτε μόνο την ουσία της ψυχής (πχ όταν λέμε ότι είναι αθάνατη), και άλλοτε ανάλογα με το νόημα των λεγομένων τις δυνάμεις και ενέργειές της. Ο άγιος γέροντας Γαβριήλ μιλάει για δύο δυνάμεις της ψυχής που ονομάζονται «ψυχή» και «πνεύμα».

Η διαίρεση αυτή του ανθρώπου δεν είναι συνήθης αλλά και δεν είναι άγνωστη στους Πατέρες και την Αγία Γραφή: **Ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα, ψυχή και πνεύμα.** Αυτή «η ψυχή» και το «πνεύμα» είναι δυνάμεις της μιας ψυχής, οπότε έτσι **δεν έχουμε τρισύνθετο άνθρωπο, αλλά διπλό στη φύση** (από σώμα που έχει συντεθεί από ύλη, και από απλή κατά την ουσία της ψυχή).

Στο θέμα αυτό αναφέρθηκε ο Άγιος Νεκτάριος μελετώντας την ερμηνεία, υπό του Μεγάλου Αθανασίου του Αποστολικού ρητού (Α Θεσ. 5:23): **«Ο Θεός να σας αγιάσει τελείως, και ολόκληρο το πνεύμα σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως να τηρηθούν στην Παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού»...** Εδώ ο Μέγας Αθανάσιος ερμηνεύει: «Πνεύμα μεν λοιπόν έδειξε το αγιαζόμενο, που είναι ο νους ο ανθρώπινος, ψυχή δε μετά τούτο το “επιθυμητικόν”, και σώμα “σκήνος το γήϊνον”, ώστε κατά ταύτην την διαίρεσιν, τρία είναι (τα συναποτελούντα) τον άνθρωπον τον γηγενή, το νοερόν, το επιθυμητικόν, το σωματικόν. Και ο άγιος Νεκτάριος συμπεραίνει:

«Εννοεί δηλ. ο θεός Πατήρ δια των όρων «νοητικόν και επιθυμητικόν» τας συνιστώσας την μίαν ψυχήν δύο αυτής δυνάμεις».¹¹

Ομοίως διδάσκει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος: **«Η ψυχή, ο νους και ο λόγος είναι ένα, στην μία ουσία και φύση, όπως ειπώθηκε. Αυτό το ένα αισθάνεται, κάνει συλλογισμούς -διότι είναι λογικό- σκέπτεται, επινοεί, θυμάται, έχει βούληση, επιθυμεί, θέλει, δεν θέλει, ασκεί την προαίρεση του ή δεν την ασκεί, αγαπά, μισεί...»**¹²

Επομένως αυτή η ίδια αθάνατη ψυχή που έχει νου και λόγο, αυτή δίνει ζωή στο σώμα, και όχι κάποια άλλη, ούτε χωρίζεται σε κομμάτια η ψυχή με διάφορες το καθένα λειτουργίες, διότι είναι απλή. Επομένως όταν γράφεται στο βιβλίο ότι «η ψυχή είναι όπως αναπνέουμε. Όμοια και στα ζώα και στα ερπετά», **δεν πρέπει να νομίζουμε ότι έχουμε να κάνουμε με θνητή ανθρώπινη ψυχή!** Αυτό που μπορεί να επιτείνει την παρεξήγηση είναι ότι το πνεύμα τονίζεται (στη σελ. 360) ότι είναι αθάνατο: **«Το αθάνατο πνεύμα έχει τρία χαρακτηριστικά»...** Όμως αφού «ψυχή» και «πνεύμα» δεν είναι διαφορετικής ουσίας, αλλά δυνάμεις της ενιαίας ψυχής, απλώς τονίζεται ότι δεν σταματούν οι λογικές ενέργειες του πνεύματος με τον (προσωρινό πάντως μέχρι την κοινή ανάσταση) χωρισμό ψυχής - σώματος, σε αντίθεση με τις τότε διακοπτόμενες ενέργειες της ψυχής που ζωοποιούν το σώμα.

Επειδή ο γέροντας μιλάει με βάση αποκαλυπτικά οράματα, πρέπει να πούμε ότι τα θεία οράματα έχουν κι αυτά τον δικό τους τρόπο με τον οποίο εμφανίζονται σε όσους τα βλέπουν, και έτσι είναι καταγραμμένα από την εποχή των προφητών. Μόνο με αναφορά στον πνευματικό κόσμο, έχουν νόημα και τα λόγια του γ. Γαβριήλ ότι **«το πνεύμα έχει σχήμα αυγού»**, αφού ως προς τον υλικό κόσμο η ψυχή είναι ασχημάτιστη και ασύνθετη και βέβαια και το «πνεύμα», που αποτελεί μέρος (δύναμη) της ψυχής όπως είπαμε. **Το σχήμα του αυγού είναι και το σχήμα του φωτός της λαμπάδας**, και η παραβολή λέει ότι οι φρόνιμες παρθένες είχαν λάδι για να κρατάει αναμμένες τις λαμπάδες τους. Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά **«τα χέρια που κρατούν τη λαμπάδα είναι το πρακτικό της ψυχής, δηλαδή η μετάνοια, η προσπάθεια για την κάθαρση της ψυχής. Λαμπάδες αναμμένες είναι ο οικείος (της ψυχής) νους μέσα στον οποίο υπάρχει η φροντισμένη γνώση, που στηρίζεται στο πρακτικό της ψυχής και αφιερώνεται δια βίου στον Θεό και συνάπτεται με τις ελλάμψεις που προέρχονται από Εκείνον.** Φαίνεται εδώ ότι πρόκειται για την κάθαρση της καρδιάς και τον φωτισμό του νου».

¹³

Ο Μοτοβίλωφ ένας ευσεβής θεολόγος, τον οποίο χρησιμοποίησε ο Θεός, διά του αγίου Σεραφεΐμ του Σαρώφ, για να μεταφέρει πολύ ισχυρά μηνύματα στην ανθρωπότητα (το 1903 και το 1991)¹⁴ είχε επίσης εμπειρία ανάλογη με αυτήν που αγίου γ. Γαβριήλ.

«Μετά αυτός ο Αόρατος μου έδειξε που βρίσκεται το πνεύμα μου. Αυτό ήταν σαν

¹¹ «Περί αθανασίας ψυχής και ιερών μνημοσύνων», Αγίου Νεκταρίου, έκδοση Νεκτ. Παναγοπούλου.

¹² ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ Β τόμ. λόγος 3ος σελ. 157.

¹³ Από το βιβλίο: «Η μέλλουσα κρίση» του μητρ. Ναυπάκτου και αγίου Βλασίου Ιεροθέου, κεφ. στ´.

¹⁴ Ο άγιος Σεραφεΐμ είχε πει στον Μοτοβίλωφ να γράψει, αλλά να μην εκδόσει ο ίδιος, δύο κείμενα. Το 1903 έγινε η αγιοκατάταξη του Αγίου Σεραφεΐμ και βρέθηκε το έντυπο του Μοτοβίλωφ για το σκοπό της Χριστιανικής ζωής, στο οποίο του έδειξε ο στάρετς πως μεταμορφώνεται ο άνθρωπος από την πληρότητα της χάρις του Αγίου Πνεύματος. Διαβάστε (107): www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/15_mellon_Rwsias_epanemfanisi.pdf Το 2ο έντυπο βρέθηκε και εκδόθηκε το 1991 με την εύρεση των λειψάνων του αγίου Σεραφεΐμ, και περιέχει ένα μήνυμα στην ανθρωπότητα για τα αιώνια δεινά, και το πώς θα ζουν οι άνθρωποι από τότε και μετά! Συνοπτικά: <http://www.imdleio.gr/diaf/2006/16-motovilov-new.pdf>

την φλόγα του κεριού ή σαν την πύρινη φλόγα όπως ζωγραφίζεται στην εικόνα της Πεντηκοστής. Αυτό είναι το ανθρώπινο πνεύμα μου είπε Εκείνος και το έχει κάθε άνθρωπος... **Το ανθρώπινο πνεύμα αλλιώς λέγεται καρδιά** και είναι εκείνη η καρδιά για την οποία ο προφήτης Δαβίδ λέει: **Ετοίμη η καρδιά μου ο Θεός, ετοίμη η καρδιά μου.** (Ψαλμ. 56:8)... Έτσι είναι το πνεύμα ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Τώρα θα δεις πως γίνεται όταν τον άνθρωπο επισκιάζει η χάρη του Θεού. Μ' αυτά τα λόγια... σταδιακά όλο το σώμα μου γέμισε με γλυκύτητα η οποία προερχόταν από την καρδιά. **Όλο το σώμα μου σαν να ντύθηκε ένα λαμπρό χιτώνα. Βλέπεις αυτό σημαίνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Έτσι ντύνεται ο άνθρωπος το ένδυμα της αφθαρσίας, το ένδυμα γάμου για το οποίο μιλάει το Ευαγγέλιο (Ματθ. 22: 11-12): είσελθών δε ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου»;**¹⁵

Η ανήκουσα σε άφθαρτο κόσμο και ζωοποιούσα το σώμα ψυχή, δίνει στην δημιουργία του ανθρώπου μια μοναδικότητα σε σχέση με την υπόλοιπη κτίση, καθιστώντας τον **το μόνο κτίσμα που μετέχει σε δύο κόσμους συγχρόνως** (στον άφθαρτο με την ψυχή του, και στον φθαρτό με το σώμα του). Αναγκαίο συμπέρασμα είναι, ότι **δεν μπορεί να γίνει ούτε σκέψη για εφαρμογή της εξελικτικής θεωρίας στην κατασκευή του ανθρώπου!** Δεν μπορεί ο άνθρωπος να φτιάχτηκε τμηματικά, ούτε να προήλθε από άλλο ζώο, μεταβαίνοντας από κάποια υποτιθέμενη σωματική κατάσταση (ανθρωποειδούς) στην τελική της πλήρους ψυχοσωματικής. Η Γένεση και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς το αποκλείουν, και ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης βεβαιώνει την άμεση υπό του Θεού δημιουργία του Αδάμ: **«...ώστε να μην γίνει ο ίδιος (ο Αδάμ) και προγενέστερο και μεταγενέστερο δημιούργημα. Του μεν σωματικού να προηγείται, του δε άλλου (ψυχοσωματικού) να έπεται».** Δηλ. ο Θεός έπλασε διά μιας τον άνθρωπο παίρνοντας χρώμα από τη γη και δεν πήρε (πχ) κάποιον προδημιουργηθέντα πίθηκο για να του δώσει κατόπιν λογική ψυχή, όπως ισχυρίζονται μερικοί σύγχρονοι «Εξελικτικοί»!¹⁶

ΙΑ.2. Να σημειωθεί ότι η ψυχή ονομάζεται και πνεύμα, ιδιαίτερα μετά την αναχώρηση από το σώμα. Έτσι αναφέρεται και από τον γέροντα Γαβριήλ: **«Εκεί αναφέρεται ότι το αμαρτωλό πνεύμα (δηλ. η ψυχή) θα δυσκολευτεί από τα τελώνια».** Στη διδασκαλία για τα **«τελώνια»** σημαντικότερη θεωρείται η δήλωση που έγινε από τον Χριστό λίγο πριν το Πάθος Του: **«έρχεται γαρ ο του κόσμου άρχων και εν εμοί ουκ έχει ουδέν»** (Ιω. ιδ', 30). Ο άρχων του κόσμου, διάβολος, είναι ο έχων εξουσία πάνω στους απίστευτους και αμαρτωλούς, οι οποίοι έχουν κοσμικό φρόνημα επειδή αμέλησαν ή και καταφρόνησαν την ανάπτυξη πνευματικού.

Ο Μ. Βασίλειος λέει επίσης: «Η φύση του διαβόλου είναι ασώματη, κατά τον Απόστολο που είπε: **Δεν είναι η πάλη μας προς αίμα και σάρκα αλλά προς τα πνευματικά της πονηρίας.** Έχουν άρχοντες με αξιώματα. **Διότι προς τις αρχές λέγει και τις εξουσίες και τους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου.** Τόπος δε της αρχής ο

¹⁵ «Αποκαλυπτικό υπόμνημα», έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης Δεκ. 2005, σελ.86 και 87. Βλ. προηγ. υποσημείωση.

¹⁶ Περισσότερα: www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html

εναέριος, όπως λέγει ο ίδιος (ο απόστολος Παύλος): **Κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος που ενεργεί τώρα στους υιούς της απειθείας. Γι' αυτό και λέγεται του κόσμου άρχων (ο διάβολος) επειδή είναι περίγειος η εξουσία του** (στους αμαρτωλούς)». (PG 31:352). Και ο Μ. Αθανάσιος για τα πονηρά πνεύματα: **«Πολύ μεν λοιπόν είναι το πλήθος τους στον αέρα, και δεν είναι μακριά μας. Είναι δε πολλή η διαφορά μεταξύ τους»**. (PG 26:876).

Επειδή τα πάθη υποδαυλίζονται από τα πονηρά πνεύματα, είναι απαραίτητο να παλαίψουμε ώστε να ελευθερωθούμε από αυτά, με τη δύναμη του Χριστού που δίνεται πλούσια στους Ορθοδόξους με τα Μυστήρια, τη δύναμη του Σταυρού, του αγιασμού, τις νηστείες και τις προσευχές και τα άλλα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας. Πρέπει να έχομε θάρρος: **«...Θαρσείτω τοίνυν θαρσείτω λαός του Θεού, και γαρ Αυτός πολεμήσει τους εχθρούς ως Παντοδύναμος»**, όπως καταλήγει γνωστό Θεοτοκίο.

Όταν όμως η ψυχή φύγει από το σώμα δεν έχει δυνατότητα να πράξει κάτι άλλο, αλλά εξετάζεται βάσει όσων έπραξε στη ζωή. Τα πονηρά εναέρια πνεύματα ή **«τελώνια»** ψάχνουν τότε για «δικαιώματα» πάνω στην ψυχή, δηλ. για αμαρτίες που θεωρούν ότι τους δίνουν το δικαίωμα να κρατήσουν την ψυχή, και να μην την αφήσουν να ανεβεί στον ουρανό. Τελικός κριτής στη διαμάχη είναι ο Θεός, ενώ η ψυχή έχει την υποστήριξη αγαθών αγγέλων. **«Κατέχεται λοιπόν η ψυχή υπό των αγίων αγγέλων καθώς περνάει διά του αέρος και ανυψώνεται, και βρίσκει τελώνια που φυλάσσουν την άνοδο, και που κρατούν και παρεμποδίζουν τις ψυχές που ανεβαίνουν»**, λέει και ο άγιος Κύριλλος. (PG 77:1073).

Διεύθυνση ιστοσελίδας: <http://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

Επιλογή αποσπασμάτων, αρίθμηση και σχόλια:

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

30/7-13/8/2015, Αγίου Ευδοκίμου

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

www.imdleio.gr

